

Vlaams
Parlement

ingediend op **1810** (2018-2019) – Nr. 1
18 januari 2019 (2018-2019)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met
het samenwerkingsakkoord van 23 augustus 2018
tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap,
de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap
en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
in uitvoering van het Verdrag van 's-Gravenhage
en Verordening Brussel IIbis betreffende
de ouderlijke verantwoordelijkheid
en maatregelen ter bescherming van kinderen

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	17
Advies van de Raad van State	21
Ontwerp van decreet.....	29
Bijlage: Tekst van het samenwerkingsakkoord	33

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene Toelichting

Het ontwerp van instemmingsdecreet beoogt uitwerking te geven aan het samenwerkingsakkoord dat op 23 augustus 2018 is afgesloten tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie inzake de tenuitvoerlegging van dit internationaal verdrag en van deze Europese verordening.

De Federale Staat, de gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie kunnen overeenkomstig artikel 92bis, §1, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen een samenwerkingsakkoord sluiten dat met name betrekking heeft op het gezamenlijk uitoefenen van eigen bevoegdheden of op de gemeenschappelijke ontwikkeling van initiatieven.

Dit akkoord behelst de aanvulling van de federale wettelijke bepalingen die de uitvoering ervan op het Belgische grondgebied reeds verzekeren. De desbetreffende wetgevingen zijn de wet van 10 mei 2007 tot tenuitvoerlegging van verordening (EG) nr. 2201/2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000, van het Europees Verdrag van Luxemburg van 20 mei 1980 betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen inzake het gezag over kinderen en betreffende het herstel van het gezag over kinderen, en van het Verdrag van 's-Gravenhage van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen; de wet van 27 november 2013 die de tenuitvoerlegging beoogt van het Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, en de wet van 21 december 2013 tot wijziging van de artikelen 1322bis en 1322undecies van het Gerechtelijk Wetboek.

De noodzaak om die uitvoeringswetten aan te vullen met een samenwerkingsakkoord blijkt uit de adviezen van de Raad van State van 3 juli 2012. In die adviezen preciseerde de Raad van State dat de tenuitvoerlegging van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 pas volmaakt is wanneer de nadere regels voor samenwerking tussen de federale autoriteit en de autoriteiten van de gemeenschappen ten volle uitwerking zullen hebben (Raad van State, afdeling Wetgeving, advies nr. 51.489/2 en 51.491/2 van 3 juli 2012 betreffende de voorontwerpen van wet houdende instemming en tenuitvoerlegging van het verdrag van 19 oktober 1996 betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, blz. 4).

Het sluiten van een samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de bevoegde gefedereerde entiteiten kan onontbeerlijk blijken aangezien beide instrumenten van internationaal privaatrecht betrekking hebben op de maatregelen ter bescherming van kinderen en melding maken van:

- 1) nadere regels inzake bevoegdheidsoverdracht (artikelen 8 en 9 van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996; artikel 15 van voornoemde verordening nr. 2201/2003);
- 2) procedures inzake erkenning van buitenlandse beslissingen (artikelen 23 tot en met 28 van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996; artikelen 21, 23, 24, 26 en 27 van voornoemde verordening nr. 2001/2003); en

- 3) nadere regels inzake samenwerking tussen bevoegde statelijke autoriteiten (artikelen 30 tot en met 36 van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996; artikelen 54 tot en met 57 van voornoemde verordening nr. 2201/2003).

Feit is dat de bescherming van de rechten van het kind een gemengde bevoegdheid is, verdeeld tussen de Federale Staat en de gemeenschappen. Dat heeft de groep Gemengde Verdragen in het kader van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 bevestigd in zijn beslissingen van 18 oktober 2008 en van 27 oktober 2011. De facto vallen de kinderbescherming en de plaatsing van kinderen in een instelling of in een opvanggezin onder de bevoegdheid van de gemeenschappen, terwijl de ouderlijke verantwoordelijkheid, het recht op persoonlijk contact, de huisvesting, de voogdij en de bepaling van de desbetreffende regels van het internationaal privaatrecht federale aangelegenheden zijn.

Voorname uitvoeringswetten voorzagen reeds in een omkadering voor deze samenwerking tussen de Federale Staat en de autoriteiten van de gemeenschappen. De facto hadden zij voorzien in de aanwijzing van een centrale autoriteit en in nadere regels voor verzending van bepaalde verzoeken die onder de bevoegdheid van de gemeenschappen vallen.

Aldus fungeert de Federale Overheidsdienst (FOD) Justitie als centrale autoriteit voor de toepassing van die internationale instrumenten van internationaal privaatrecht (artikel 1322terdecies van het Gerechtelijk Wetboek).

In overleg met de autoriteiten van de gemeenschappen was effectief beslist, op het moment van de neerlegging van de akte van bekrachtiging van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 vanwege België, dat één centrale autoriteit zou worden aangewezen voor België, ook al voorzien zowel artikel 29 van dat verdrag als artikel 53 van voornoemde verordening nr. 2201/2003 in de mogelijkheid voor de Belgische Staat om meerdere centrale autoriteiten aan te wijzen in het kader van een internationale samenwerking inzake ouderlijke verantwoordelijkheid. In die zin preciseert een verklaring betreffende artikel 34 van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 dat de verzoeken om informatie die nuttig zijn voor de bescherming van kinderen alleen worden doorverwezen via de Belgische centrale autoriteit, en bepaalt een mededeling betreffende artikel 44 van dat verdrag dat de verzoeken, bedoeld voor de bevoegdheidsoverdracht (artikelen 8 en 9) of voor de grensoverschrijdende plaatsing van kinderen (artikel 33), enkel aan haar kunnen worden gericht.

Die autoriteit behoort dan de opdrachten, bedoeld in de artikelen 30 tot en met 36 van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 of in de artikelen 54 tot en met 57 van voornoemde verordening nr. 2201/2003, op zich te nemen, zij het met inachtneming van de bevoegdheidsverdelende regels, bedoeld in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Die opdrachten hebben betrekking op de uitwisseling van bepaalde specifieke informatie, op de bijstand vanwege verschillende buitenlandse autoriteiten, op bepaalde rapportageverplichtingen of op de nadere regels voor voorafgaande raadpleging van de aangezochte Staat in geval van verstrekking van zorg door kafala (vorm van wettelijke voogdij). De centrale autoriteit zal die verzoeken evenwel richten tot de autoriteiten van de gemeenschappen indien zij onder hun bevoegdheid vallen.

Artikel 1322quaterdecies van het Gerechtelijk Wetboek is meer specifiek gericht op de voorafgaande raadpleging van de autoriteiten van de gemeenschappen in geval van plaatsing van kinderen, gezien hun bevoegdheid inzake kinderbescherming. Om die reden organiseert dat artikel uitdrukkelijk de verzending van die verzoeken aan de bevoegde autoriteiten van de gemeenschappen. De gemeenschappen moeten de voorwaarden tot weigering of aanvaarding van die verzoeken opstel-

len (wetsontwerp dat de tenuitvoerlegging beoogt te waarborgen van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000, van het Europees Verdrag van Luxemburg van 20 mei 1980 betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen inzake het gezag over kinderen en betreffende het herstel van het gezag over kinderen, en van het Verdrag van 's-Gravenhage van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen, memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2006-07, nr. 51-3002/001, blz. 62).

De administraties baseren thans hun samenwerking op de praktijk van de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bescherming van kinderen. Ofschoon die praktijk goede resultaten heeft opgeleverd, is de afwezigheid van wettelijke bekrachtiging van de concrete nadere regels voor samenwerking een bron van onzekerheid en moeilijkheden in bepaalde domeinen – in het bijzonder bij verzoeken om voorafgaande machtiging tot overbrenging van buitenlandse kinderen in een instelling, waarvan sprake in artikel 56 van voornoemde verordening nr. 2201/2003.

Dit ontwerp van samenwerkingsakkoord vormt derhalve de gelegenheid tot het officialiseren van de procedures voor uitwisselingen tussen de Belgische en buitenlandse autoriteiten, met inachtneming van de internationale verplichtingen van België (verklaringen en mededelingen gedaan in Den Haag) en in een streven naar een verbeterde leesbaarheid en doeltreffendheid ervan (decentralisering van bepaalde procedures ten gunste van de gemeenschappen enzovoort).

Dit akkoord vormt ook de gelegenheid om bepaalde verduidelijkingen aan te brengen over het toepassingsgebied ervan en om nader in te gaan op bepaalde bijzondere procedures vanwege het gemengde karakter van de bevoegdheden die betrekking hebben op bescherming van kinderen.

De organisatie van het statuut van buitenlandse kinderen ingevolge verstrekking van zorg door middel van kafala waarvan sprake in artikel 33 van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996, behoort aldus tot de bevoegdheid van de Federale Staat. Dat neemt niet weg dat kafala niet geheel losstaat van de adoptiematerie, waarvan de organisatie en behandeling deels zijn gecommunautariseerd (Raad van State, afdeling Wetgeving, nr. 25.913/8 van 21 januari 1997 betreffende het voorontwerp van Vlaamse decreet inzake interlandelijke adoptie (*Parl.St.* VI.Parl. 1996-97, nr. 677/1, blz. 33-35)). De facto is de adoptie als rechtsinstituut niet gekend binnen het islamitische recht en geven bepaalde moslimlanden de voorkeur eraan haar te vervangen door de verstrekking van zorg door middel van kafala.

De overbrenging van een makfoul (kind geplaatst onder kafala) voor adoptie kan slechts worden toegestaan door de centrale autoriteit van de gemeenschap volgens de voorwaarden bedoeld in artikel 361-5 van het Burgerlijk Wetboek.

De preadoptieve plaatsing en de adoptie zijn weliswaar uitgesloten van het toepassingsgebied van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 (verdragsartikel 4, b), aangezien de adoptiematerie beoogd wordt door het Verdrag van 's-Gravenhage van 29 mei 1993 inzake de bescherming van kinderen en de samenwerking op het gebied van de interlandelijke adoptie. De tenuitvoerlegging van de principes van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 ten aanzien van de preadoptieve plaatsing zou ongetwijfeld een lastige opgave geweest zijn, ook al kan de plaatsing in se beschouwd worden als een beschermende maatregel. Om die reden werd deze situatie uitgesloten van het toepassingsgebied van het verdrag (toelichtend verslag van Paul Lagarde, Actes

et documents de la Dix-huitième session (1996) – Protection des enfants, 1998, p. 548, nr. 28).

De gevallen van verstrekking van zorg door middel van kafala, beoogd in artikel 33 van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996, vallen evenwel onder het toepassingsgebied van het samenwerkingsakkoord. Het is evenwel zo dat enkel de machtiging tot overbrenging voor de verstrekking van zorg aan het kind onder de bevoegdheid van de federale autoriteiten valt. Onder voorbehoud van wat volgt, zijn zij immers niet bevoegd indien de overbrenging in het kader van een adoptie gebeurt, aangezien dit prerogatief de gemeenschappen toekomt. Overigens kan het niet de bedoeling zijn dat wordt teruggegrepen naar artikel 33 van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 om de strikte voorwaarden van de interlandelijke adoptie te omzeilen. Feitelijk zouden de kafils (voogden van het kind), zodra zij op Belgisch grondgebied teruggekeerd zijn na een beslissing tot verstrekking van zorg door middel van kafala bekomen te hebben, geneigd kunnen zijn tot binnenlandse intrafamiliale (*sensu lato*) adoptie, waarvoor de ontvankelijkheidsvoorwaarden minder dwingend zijn.

Desondanks is het hoger belang van het kind de eerste overweging in het kader van de procedures voor voorafgaande machtiging tot verstrekking van zorg door kafala in het buitenland (artikel 33, §2, van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996). Derhalve zou de centrale autoriteit machtiging kunnen geven tot overbrenging van het kind, ook al had het kind geadopteerd kunnen worden daar het kind zich bevindt in één van de gevallen bedoeld in artikel 361-5, 2°, c), van het Burgerlijk Wetboek, en dit voor zover het in het belang van het kind gebeurt. Net zoals bij procedures voor erkenning van adopties in het hoger belang van het kind (artikel 365-6 van het Burgerlijk Wetboek) waar de federale centrale autoriteit een interlandelijke adoptie kan regulariseren, terwijl de adoptanten de voorbereiding op de adoptie niet hebben gevolgd en niet – of nog niet – over een geschiktheidsvonnis beschikken, zijn de na te leven voorwaarden zeer strikt. Er mag evenmin sprake zijn van wetsontduiking, ongeacht of het gaat om een intrafamiliale adoptie of om de adoptie van een kind dat de adoptanten reeds goed kenden vooraleer de adoptieprocedure werd overwogen. Naar analogie van wat artikel 365-6 van het Burgerlijk Wetboek voorziet, zou positief geantwoord kunnen worden op een vraag tot voorafgaande machtiging tot overbrenging van het kind voor de verstrekking van zorg door kafala wanneer de kafils voldoen aan voorwaarden analoog aan deze van artikel 361-5, 2°, c), van het Burgerlijk Wetboek, met andere woorden wanneer de vraag niet tot doel heeft artikel 361-5 van het Burgerlijk Wetboek te ontduiken en het kind ofwel een familiale band heeft met de kafils ofwel er een huisvriend van was voor de vraag tot voorafgaande machtiging. In de praktijk zouden de vragen tot voorafgaande machtiging meestal, voor de situaties die ook beoogd worden door artikel 361-5, 2°, c), van het Burgerlijk Wetboek, betrekking hebben op de gevallen van weeskinderen die geen ouders meer hebben. Dit is logisch aangezien de procedure in artikel 8 van het samenwerkingsakkoord in principe niet langer toepasselijk is wanneer aan de voorwaarden van voornoemd artikel van het Burgerlijk Wetboek is voldaan. De procedure voor voorafgaande machtiging tot overbrenging van het kind in geval van verstrekking van zorg door kafala wordt een procedure die voorafgaat aan de overbrenging van een kind in het kader van de adoptie. Die machtiging wordt dan ook verleend door een autoriteit van de gemeenschap en niet langer door een federale autoriteit.

Artikel 33 van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 maakt een onderscheid tussen de verstrekking van zorg door middel van kafala of een overeenkomstig rechtsinstituut en de plaatsing in een instelling of in een opvanggezin. Zo de verstrekking van zorg door middel van kafala – volgens de rechtsleer vergelijkbaar met een voogdij of een pleegvoogdij – een maatregel ter bescherming van het kind is die onder de bevoegdheid van de federale wetgeving valt, is dat niet het geval voor de plaatsingen in een instelling of in een opvanggezin. Het

wettelijk stelsel van die beschermende maatregelen valt onder de bevoegdheid van de gemeenschappen. Daarom heeft dit samenwerkingsakkoord voorzien in twee onderscheiden procedures voor voorafgaande machtiging tot overbrenging van het kind. Zij lopen uiteen naargelang de beschermende maatregelen die overwogen worden door de buitenlandse autoriteiten.

In een streven naar vereenvoudiging en efficiëntie zijn de uitwisselingen tussen de federale autoriteiten – eventueel de buitenlandse autoriteiten – en de autoriteiten van de gemeenschappen voortaan gecentraliseerd rond één autoriteit op het niveau van de Federale Staat – de Belgische centrale autoriteit – en een aangewezen uniek contactpunt per gefedereerde entiteit die partij is bij dit samenwerkingsakkoord.

Teneinde te beschikken over alle dienstige informatie voor een specifiek dossier en te voorkomen dat er tegenstrijdige oplossingen naar voren treden naargelang het aspect ervan dat in aanmerking wordt genomen, kunnen de bevoegde autoriteiten het evenwel behandelen in overleg met bepaalde autoriteiten die behoren tot hetzelfde of een ander bevoegdheidsniveau (Federale Overheidsdienst Justitie, Dienst Vreemdelingenzaken, gemeenschappen enzovoort).

Dit samenwerkingsakkoord preciseert ten slotte de nadere regels voor de verdeling van de procedure- en vertalingskosten in het kader van de verzoeken alsook de nadere regels voor de mededeling van de statistieken aan de betrokken internationale instanties.

Advies Raad van State:

Het advies van de Raad van State van 18 april 2018 stelt dat overeenkomstig artikel 15, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2001 houdende regeling van de begrotingscontrole en -opmaak het advies van de inspecteur van Financiën is vereist ten aanzien van elk voorstel dat ter beslissing aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd. Desgevallend dient voor elk voorstel dat ter beslissing aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd en waardoor ofwel de ontvangsten ofwel de uitgaven kunnen worden beïnvloed, het gemotiveerd begrotingsakkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor begroting te worden ingewonnen.

Het ontwerp van decreet houdende instemming met voormeld samenwerkingsakkoord werd op 22 juni 2017 voor advies voorgelegd aan de inspecteur van Financiën.

De uitgaven voor de tenlasteneming van kosten die voortvloeien uit het samenwerkingsakkoord zijn te verwaarlozen en worden opgevangen binnen de bestaande middelen. Op 23 juni 2017 werd een gunstig advies van de inspecteur van Financiën bekomen en werd geantwoord dat geen akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor begroting, is vereist.

Conform artikel 6, §5, is een gemotiveerd begrotingsakkoord niet vereist indien de inspecteur van Financiën in zijn advies vaststelt dat noch de uitgaven noch de ontvangsten worden beïnvloed. Dit werd ook reeds meegegeven in de nota aan de Vlaamse Regering betreffende de principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende instemming en gelastte de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (VR 2017 0707 DOC 666/1).

Er wordt geen gevolg gegeven aan de vraag van de Raad van State om het instemmingsdecreet voor advies voor te leggen aan de Strategische Adviesraad voor het Vlaams Welzijns- Gezondheids- en Gezinsbeleid aangezien voormeld samenwerkingsakkoord enkel de aanvulling betreft van de federale wettelijke bepalingen die de uitvoering ervan op het Belgische grondgebied reeds verzekeren. De desbetref-

fende wetgevingen zijn de wet van 10 mei 2007 tot tenuitvoerlegging van verordening (EG) nr. 2201/2003 (Verordening Brussel IIbis), van het Europees Verdrag van Luxemburg van 20 mei 1980 betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen inzake het gezag over kinderen en betreffende het herstel van het gezag over kinderen, en van het Verdrag van 's-Gravenhage van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen, de wet van 27 november 2013 die de tenuitvoerlegging beoogt van het Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, en de wet van 21 december 2013 tot wijziging van de artikelen 1322bis en 1322undecies van het Gerechtelijk Wetboek.

Met voormeld samenwerkingsakkoord worden geen nieuwe regels ingevoerd; het betreft het louter officialiseren van de procedures voor uitwisselingen tussen de Belgische en buitenlandse autoriteiten, met inachtneming van de internationale verplichtingen van België in een streven naar een verbeterde leesbaarheid en doeltreffendheid ervan (decentralisering van bepaalde procedures ten gunste van de gemeenschappen enzovoort).

Aan de opmerkingen van de Raad van State werd verder gevolg gegeven door het aanvullen van het volledige opschrift van het samenwerkingsakkoord in artikel 2 en het schrappen van de eerste drie leden in de aanhef van het indieningsbesluit.

B. Toelichting bij de artikelen van het ontwerp van decreet

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen bijzondere commentaar.

Artikel 2

Dit artikel beoogt de instemming met het samenwerkingsakkoord van 23 augustus 2018 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende de implementatie van het Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, en van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000.

C. Toelichting bij de artikelen van het samenwerkingsakkoord

Artikel 1

Dit artikel omvat een aantal definities die gehanteerd worden in dit samenwerkingsakkoord.

Het definieert onder andere de centrale autoriteit die bevoegd is voor de toepassing van het samenwerkingsakkoord, namelijk de dienst Internationale Samenwerking in Burgerlijke Zaken van de Federale Overheidsdienst Justitie. Deze autoriteit beschikt over die bevoegdheid krachtens artikel 1322terdecies van het Gerechtelijk Wetboek. Deze autoriteit werd immers aangewezen als centrale autoriteit bij het Nederlandse ministerie van Buitenlandse zaken, depositaris van dit verdrag, om te voldoen aan de samenwerkingsverplichtingen bedoeld in hoofdstuk V ervan (arti-

kel 29 van het verdrag). Deze aanwijzing was geheel logisch. De Federale Overheidsdienst Justitie was reeds gekozen om soortgelijke opdrachten te vervullen in het kader van de tenuitvoerlegging van voornoemde verordening nr. 2201/2003 die, zoals bekend, eveneens een instrument van internationaal privaatrecht op het stuk van de ouderlijke verantwoordelijkheid is (vroeger artikel 1322terdecies van het Gerechtelijk Wetboek zoals destijds ingevoegd bij de wet van 10 mei 2007 houdende tenuitvoerlegging van deze verordening).

Parallel aan de federale centrale autoriteit voorziet dit samenwerkingsakkoord, vanuit een streven naar efficiëntie, in de aanwijzing van contactpunten bij elke autoriteit van de gemeenschap. Zij zullen alle verzoeken om informatie, bijstand, voorafgaande machtiging tot plaatsing van kinderen afkomstig van of met als bestemming de Staten die partij zijn bij het verdrag of de lidstaten van de Europese Unie, centraliseren. De uitwisselingen tussen de centrale autoriteit en de contactpunten worden bevoorrecht in dit samenwerkingsakkoord. Hoewel die contactpunten in principe uniek zijn, is dit niet het geval voor de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, vanwege het tweetalige karakter van de gefedereerde entiteit. Dit wordt besproken in een afdeling van hoofdstuk II van dit akkoord (zie infra).

De overige definities zijn van louter technische aard.

Artikel 2

Dit artikel verduidelijkt de verzoeken van de buitenlandse autoriteiten, de Federale Staat en de autoriteiten van de gemeenschappen die onder de toepassing van dit samenwerkingsakkoord vallen.

Het betreft de bevoegdheidsoverdrachten van de Belgische autoriteiten naar de autoriteiten van een staat die partij is bij het verdrag – of omgekeerd – en verschillende samenwerkingsverplichtingen die genoemd worden in hoofdstuk V van het voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 en in hoofdstuk IV van voornoemde verordening nr. 2201/2003.

Artikel 3

Dit artikel omschrijft enkele regels die bepalen welk contactpunt voor rekening van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zal handelen. De desbetreffende administratie beschikt over onvoldoende personeel om de follow-up van de verzoeken van buitenlandse staten te waarborgen. Het lijkt vanzelfsprekend dat er een beroep zal worden gedaan op de contactpunten van de andere gemeenschappen. Het betreft autoriteiten met bepaalde bevoegdheden inzake ouderlijke verantwoordelijkheid die identiek zijn aan die van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, die bevoegd is voor de uitoefening van gemeenschappelijke bevoegdheden van de Vlaamse en Franse Gemeenschap te Brussel. De inperking van het aantal contactpunten maakt het systeem ook herkenbaarder voor de buitenlandse autoriteiten.

Overeenkomstig dit artikel krijgen de contactpunten van de Franse of Vlaamse Gemeenschap de bevoegdheid van contactpunt van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, naargelang de context van het verzoek (gerechtelijke procedure, plaatsing van een kind in een instelling of in een pleeggezin). Er kunnen evenwel bepaalde verzoeken komen terwijl het kind niet bij een bijzondere gerechtelijke procedure of bij een plaatsing is betrokken (bijvoorbeeld wanneer het verzoek betrekking heeft op de situatie van het kind dat woont bij zijn ouders of bij een van hen) ofwel kunnen die verzoeken betrekking hebben op andersoortige kwesties (bijvoorbeeld wanneer een lidstaat van de Europese Unie verzoekt om de mededeling van een wetgeving van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscom-

missie, overeenkomstig artikel 54 van verordening nr. 2201/2006 (Verordening Brussel IIbis). Om die reden voorziet artikel 3 in een “automatische” aanhangigmakingsregel. Aldus zijn de diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bevoegd, aangezien zij het meest geschikt zijn om de vragen van buitenlandse staten te beantwoorden of om soortgelijke verzoeken aan die staten over te maken.

Artikel 4

Artikel 4 behelst louter het principe dat de verschillende verzoeken afkomstig van de buitenlandse autoriteiten, doorgezonden moeten worden via de centrale autoriteit. Dat is in lijn met de verklaring betreffende artikel 29 van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996, op grond waarvan België beschikt over één enkele centrale autoriteit in plaats van meerdere. Dit principe vloeit tevens voort uit de verschillende mededelingen betreffende de artikelen 34 en 44 van datzelfde verdrag, bij de neerlegging van de akte van bekrachtiging vanwege België. Dat kan ook worden afgeleid uit artikel 1322quaterdecies van het Gerechtelijk Wetboek, dat bepaalt dat de verzoeken om plaatsing van kinderen in eerste instantie worden gericht aan de centrale autoriteit alvorens zij worden overgezonden aan de autoriteiten van de gemeenschappen.

Het is van geen belang of de verzoeken, bedoeld in artikel 2 van het samenwerkingsakkoord, betrekking hebben op de bevoegdheden van de Federale Staat of op de bevoegdheden van de gemeenschappen. Met het oog op de goede sturing van het dossier en de verwijzing naar alle bevoegde autoriteiten (Raad van State, afdeling Wetgeving, voornoemde adviezen nr. 51.489/2 en 51.491/2 van 3 juli 2012, op. cit., p. 4) en omdat België die keuze heeft gemaakt, moeten alle verzoeken afkomstig van de verzoekende Staten inderdaad worden overgezonden aan de centrale autoriteit, met inbegrip van de verzoeken die betrekking hebben op de autoriteiten van de gemeenschappen. Datzelfde principe geldt ook voor de hypothese waarin de autoriteiten van de gemeenschappen en de buitenlandse autoriteiten reeds bevoorrechte contacten hebben opgezet om tegemoet te komen aan eerdere verzoeken (bijvoorbeeld verzoeken om inlichtingen over de toepasselijke wetgeving, met betrekking tot de toestand van kinderen, verzoeken om beschermende maatregelen ten aanzien van kinderen in gevaar enzovoort).

Het is belangrijk erop te wijzen dat, wanneer het de bevoegdheden van de gemeenschappen betreft, de rol van de centrale autoriteit beperkt is tot het ontvangen en verzenden van het verzoek van de verzoekende Staat naar de bevoegde autoriteit van de gemeenschap (cf. artikel 5 van het samenwerkingsakkoord).

Artikel 5

Dit artikel omschrijft de procedure voor verzending van het buitenlandse verzoek aan de autoriteiten van de gemeenschappen indien zij bevoegd zijn.

Vanuit een streven naar efficiëntie en om de contacten met de buitenlandse autoriteiten te vergemakkelijken in het kader van een specifiek dossier, moet de Belgische centrale autoriteit de contactgegevens van het bevoegde contactpunt meedelen aan de buitenlandse autoriteiten. Nadien is het niet langer vereist zich te richten tot de Belgische centrale autoriteit.

Het betreft een uitzondering op de systematische doorverwijzing van de verzoeken via de centrale autoriteit, waarvan sprake in artikel 4 van het samenwerkingsakkoord. Die uitzondering geldt evenwel enkel in het kader van eenzelfde dossier. Een nieuw verzoek moet opnieuw worden doorverwezen via de Belgische centrale autoriteit, ook al heeft het betrekking op een soortgelijk onderwerp dat reeds behandeld is door de buitenlandse autoriteiten en het contactpunt.

Artikel 6

Dit artikel regelt de hypothese waarbij een verzoek waarvan sprake in artikel 2 van het samenwerkingsakkoord, verkeerdelijk wordt meegedeeld aan het contactpunt van de gemeenschap terwijl het in principe zou moeten worden meegedeeld aan de Belgische centrale autoriteit.

Die hypothese zou zich moeten blijven ophouden in de marge, gezien de vele verklaringen en mededelingen van België volgens dewelke de Belgische centrale autoriteit nog steeds de referentieautoriteit op het niveau van België is.

Indien deze situatie zich desondanks voordoet, mag de procedure niet nodeloos vertraagd worden, terwijl bepaalde verzoeken een snelle behandeling vergen in het belang van het kind (verkrijging van dienstige informatie bij België wanneer maatregelen ter bescherming van het kind overwogen worden in de verzoekende staat: artikel 34, §1, van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996; artikel 55 van de voornoemde verordening nr. 2201/2003).

Indien het verzoek aldus effectief betrekking heeft op een gemeenschapsbevoegdheid, beperkt het contactpunt zich tot de melding van het bestaan van dat verzoek aan de Belgische centrale autoriteit.

Indien het verzoek daarentegen tot de bevoegdheid van de federale autoriteit of een andere autoriteit van de gemeenschap behoort, wordt dat verzoek, naargelang het geval, overgezonden aan de Belgische centrale autoriteit of aan het contactpunt van de bevoegde autoriteit van de gemeenschap waarbij de Belgische centrale autoriteit ervan op de hoogte wordt gebracht.

Artikel 7

Deze bepaling bekrachtigt de bevoegdheid van de Belgische centrale autoriteit voor de behandeling van de verzoeken die onder de bevoegdheid van de Federale Staat vallen.

Bij de behandeling van dat verzoek kan de centrale autoriteit het advies vragen van elke autoriteit die onder de Federale Staat of een ander bevoegdheidsniveau valt.

Ook kan zij een beroep doen op de adviezen van instellingen. De term 'instelling' moet ruim worden opgevat. De centrale autoriteit kan aldus onder andere het advies vragen van zowel parastatale/paragewestelijke/paragemeenschapsinstellingen als van bepaalde administraties of van bepaalde verenigingen of instellingen die actief zijn op het stuk van ouderlijke verantwoordelijkheid of kinderbescherming.

De Belgische centrale autoriteit kan ook beschikken over alle informatie en documenten, ongeacht de bron ervan, die zij relevant acht om tegemoet te komen aan het verzoekschrift dat is gericht aan België. Die informatie en documenten kunnen afkomstig zijn van de geraadpleegde autoriteiten of instellingen, maar van een andere herkomst zijn (politie, parket enzovoort). Deze uitwisselingen moeten plaatsvinden met inachtneming van het beginsel van de vertrouwelijkheid van de uitgewisselde gegevens (cf. artikel 12 van het samenwerkingsakkoord).

Artikel 8

Dit artikel beschrijft de wijze van tenuitvoerlegging op Belgisch grondgebied van de procedure voor voorafgaande machtiging tot overbrenging van een kind waaraan zorg is verstrekt door middel van kafala of een overeenkomstig rechtsinstituut conform artikel 33 van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996.

Voornoemd artikel 33 voorziet in een procedure van verplichte raadpleging van de Staat waarin het kind zal worden opgevangen. Die procedure geeft hem een controlebevoegdheid met betrekking tot de komende beslissing. Het artikel geeft hem ook het recht om de verblijfsvoorwaarden voor het kind te bepalen, in het bijzonder opdat dit verblijf conform de wetten houdende regeling van de immigratie in België zou zijn (toelichtend verslag van Paul Lagarde, op.cit., blz. 592). Om die reden krijgt de Dienst Vreemdelingenzaken een bijzondere rol op dat vlak en wordt zijn advies gevraagd zodra er een vraag betreffende verblijf of toegang tot het grondgebied rijst.

Voorts is de invloed vanwege de gemeenschappen op die procedure doorslaggevend. Indien zij het bewijs leveren dat de overbrenging van het kind waaraan zorg wordt verstrekt door middel van kafala in feite een preadoptieve plaatsing is en een manier om de voorafgaande voorwaarden voor interlandelijke adoptie die zijn opgesomd in artikel 361-5 van het Burgerlijk Wetboek te omzeilen, dan volgt daaruit de weigering van het verzoek dat gegrond is op artikel 8 van het samenwerkingsakkoord, vermits daarmee geen preadoptieve plaatsingen worden beoogd, tenzij in zeer uitzonderlijke omstandigheden die verband houden met het belang van het kind, in omstandigheden die overeenkomen met die bedoeld in artikel 365-6, §2. Deze zijn immers uitgesloten van het toepassingsgebied van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 van het samenwerkingsakkoord wordt het verzoek van de autoriteit van de verzoekende Staat in eerste instantie gericht aan de Belgische centrale autoriteit.

De Belgische centrale autoriteit deelt het dossier mee aan de dienst van de FOD Justitie die werd aangesteld om dergelijke verzoeken te behandelen. Die dienst verzamelt alle informatie of documenten die relevant worden geacht, en indien nodig kan hij een politieonderzoek laten verrichten, meer bepaald voor het vaststellen van de materiële voorwaarden waarin het kind of zijn omgeving leeft.

Vervolgens wordt het dossier voor advies bezorgd aan de bevoegde gemeenschap en eventueel aan de Dienst Vreemdelingenzaken indien de situatie een vraag betreffende verblijf of toegang tot het grondgebied (verblijfsvergunning enzovoort) doet rijzen. In dat laatste geval moet het advies van de Dienst Vreemdelingenzaken uitgebracht worden binnen een maand na de ontvangst van het verzoek. Zo niet wordt het advies geacht gunstig te zijn.

Het verzoek kan ook worden overgezonden aan andere instanties, om het hoger belang van het kind het best te kunnen beoordelen.

Hun verschillende adviezen zijn niet dwingend, maar het spreekt voor zich dat de bevoegde dienst ze behoorlijk in overweging neemt bij zijn beslissing.

Zo de raadpleging van de verschillende instellingen bedoeld is om tot een beslissing te komen die rekening houdt met alle mogelijke implicaties van de overbrenging van het kind (verblijf, omzeiling van de adoptiewetgeving enzovoort), zal enkel de dienst die is aangewezen door de Federale Overheidsdienst Justitie de overbrenging van de minderjarige naar België in het kader van de in dit artikel omschreven procedure goedkeuren of weigeren. Indien die dienst een of meer adviezen niet volgt, moet hij de geraadpleegde instellingen in kennis stellen van de redenen daarvan. Aangezien de goedkeuring van coherente beslissingen tussen de verschillende bevoegde autoriteiten een prioriteit is en het belang van het kind op het spel staat en correct moet worden geïnterpreteerd, zal tijdens een vergadering getracht worden uiteenlopende standpunten te verzoenen. Indien verzoening niet mogelijk is, moet de beslissing in het bijzonder met redenen omkleed zijn wat

betreft de vraag waarom de dienst het advies van de Dienst Vreemdelingenzaken of de betrokken gemeenschap niet in aanmerking heeft genomen.

Artikel 9

Dit artikel voert voor de Belgische centrale autoriteit de verplichting in om ten aanzien van de contactpunten van de gemeenschappen melding te maken van elk probleem bij de interpretatie en toepassing van voornoemde verordening nr. 2201/2003 en van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996, in de optiek van de organisatie van de overlegvergaderingen ter bespreking daarvan (cf. artikel 19 van de het samenwerkingsakkoord).

Artikel 10

Na overzending van het verzoek aan het contactpunt (artikel 5, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord) of nadat de buitenlandse autoriteit rechtstreeks contact heeft opgenomen met laatstgenoemde (artikelen 5, tweede lid, en 6 van het samenwerkingsakkoord), behandelt de bevoegde autoriteit van de gemeenschap het verzoek van de verzoekende Staat op dezelfde wijze als de Belgische centrale autoriteit dit doet voor het federale niveau.

Voor het overige wordt verwezen naar de uiteenzetting bij artikel 8 van het samenwerkingsakkoord.

Artikel 11

Deze procedure betreft de voorafgaande machtiging tot overbrenging van het kind met het oog op de plaatsing ervan in een opvanggezin of in een instelling waarvan sprake in artikel 33 van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 en in artikel 56 van voornoemde verordening nr. 2201/2003. De organisatie van een procedure die verschilt van de procedure onder artikel 8 van het samenwerkingsakkoord is het gevolg van de verdeling van de bevoegdheden tussen de Federale Staat en de gemeenschappen op het vlak van kindbescherming.

De procedure vertoont betrekkelijk veel gelijkenissen met de procedure onder artikel 8 van het samenwerkingsakkoord, behalve dan dat de autoriteit van de gemeenschappen die belast is met dat soort dossiers geen overleg hoeft te plegen met de Federale Staat maar dat wel kan doen indien zij dat relevant acht. Net als voor de machtigingen tot overbrenging in geval van verstrekking van zorg door kafala, zijn het gelijkgestemde standpunt van de verschillende bevoegde autoriteiten en de inachtneming van het belang van het kind, prioritair. Indien de autoriteiten of instellingen een advies uitbrengen dat door de autoriteit van de gemeenschap niet wordt gevolgd, belegt zij een overlegvergadering met alle geraadpleegde autoriteiten en instellingen. Voor het overige wordt verwezen naar de uiteenzetting bij artikel 8.

Artikel 12

Dit artikel voorziet voor de contactpunten van de gemeenschappen in een soortgelijke verplichting als de verplichting onder artikel 9 van het samenwerkingsakkoord. Zij moeten de andere contactpunten en de Belgische centrale autoriteit in kennis stellen van de problemen bij de interpretatie en toepassing van beide internationale instrumenten.

Artikel 13

Dit artikel organiseert de overzending en behandeling van de verzoeken, bedoeld in artikel 2 van het samenwerkingsakkoord, die door de Belgische Staat worden

gericht aan de Staten die partij zijn bij voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 of aan de lidstaten van de Europese Unie.

In navolging van het bepaalde in artikel 4 van dit samenwerkingsakkoord, moeten alle verzoeken in principe doorverwezen worden door de Belgische federale centrale autoriteit, ook al hebben de buitenlandse autoriteiten en de autoriteiten van de gemeenschappen bijvoorbeeld reeds tevoren informatie rond gelijkaardige verzoeken uitgewisseld.

Vooraleer zich te richten tot de buitenlandse autoriteiten kan de Belgische centrale autoriteit adviezen inwinnen van verschillende autoriteiten of instellingen die zij nuttig acht om te raadplegen. Zij kan alle documenten of inlichtingen verzamelen die zij nodig acht om haar opinie te vormen. Voor het overige wordt verwezen naar de toelichting bij de artikelen 7 en 8.

Artikel 14

Deze bepaling betreft de verzoeken bedoeld in artikel 2 die door de autoriteiten van de gemeenschappen gericht worden aan de Staten die partij zijn bij het verdrag of aan de lidstaten van de Europese Unie. Hun verzoeken moeten gericht zijn aan hun contactpunt, dat ze moet meedelen aan de Belgische centrale autoriteit.

Alvorens te beslissen om dat verzoek over te zenden aan de bevoegde buitenlandse autoriteiten via de Belgische centrale autoriteit, kunnen de autoriteiten van de gemeenschappen alle autoriteiten en instellingen raadplegen waarvan het advies opportuun wordt geacht en kunnen zij alle relevante inlichtingen inwinnen.

Wanneer het een verzoek om een plaatsing in het buitenland betreft, moet de procedure onder artikel 11 van het samenwerkingsakkoord worden toegepast. De principes zijn identiek aan de onderzoeksmaatregelen waarover de autoriteiten van de gemeenschappen beschikken krachtens artikel 11 van dit samenwerkingsakkoord.

Gelet op de specifieke impact die de maatregel van plaatsing in het buitenland kan hebben op de minderjarige, gelden voor het verzoek dezelfde formele verplichtingen als bedoeld in artikel 11 van het samenwerkingsakkoord: indien de autoriteit van de gemeenschap informatie of advies van andere instanties heeft opgevraagd, moet zij daarmee rekening houden in haar verzoek; in geval van ongunstig advies van de geraadpleegde instanties moet de autoriteit van de gemeenschap de redenen opgeven waarom zij afwijkt van de adviezen indien zij bij haar verzoek om een plaatsing in het buitenland blijft. Het advies van de Dienst Vreemdelingenzaken is niet vereist vermits het kind niet langer verblijft op Belgisch grondgebied en de kwestie van verblijf op of toegang tot het Belgisch grondgebied zich bijgevolg niet langer voordoet.

Artikel 15

Dit artikel betreft de plicht tot geheimhouding van de gegevens die verstrekt worden door bepaalde autoriteiten aan andere Belgische autoriteiten. Die bepaling draagt bij tot de tenuitvoerlegging van de verplichting die vervat is in beide internationale instrumenten (artikel 42 van voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 en artikel 55 van voornoemde verordening nr. 2201/2003) waarvan dit samenwerkingsakkoord de tenuitvoerlegging behelst.

Die internationale verplichtingen beogen de bescherming van bepaalde informatieverstrekkers die bepaalde kiesbare informatie over kinderen moeten geven (toelichtend verslag van Paul Lagarde, op.cit., blz. 596), aangezien de ouders vaak

aan de basis liggen van de verzoeken vanwege de verzoekende Staten. Bepaalde informatieverstrekters zouden kunnen vrezen voor represailles.

Het preciseren van de doelstelling van die informatie heeft een betekenis: de verplichting inzake vertrouwelijkheid van de gegevens maakt dat bepaalde diensten die gegevens niet zullen meedelen indien zij de doelstellingen van de ouders dienen (informatie waarvan de echtgenoten in het kader van een echtscheidingsprocedure zouden kunnen gebruikmaken) en niet het belang van het kind.

Artikel 16

Deze bepaling legt de nadere regels vast voor de vertaling van de documenten waaraan elke staat die partij is bij het Verdrag van 's-Gravenhage of elke lidstaat van de Europese Unie gebonden is.

Elke autoriteit verzekert de vertaling van de documenten – en draagt de desbetreffende kosten, overeenkomstig artikel 17 van het samenwerkingsakkoord – in een van de landstalen van de Staat van bestemming van het verzoek, of eventueel in het Frans of in het Engels indien het verzoek bestemd is voor een Staat die partij is bij voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996.

Artikel 17

Dit artikel bepaalt op algemene wijze de verdeling van de kosten voor de behandeling van de verzoeken afkomstig van of gericht aan een Staat die partij is bij het verdrag of een lidstaat van de Europese Unie. Deze verdeling is afhankelijk van ieders optreden in de behandeling van elk dossier.

Artikel 18

Dit artikel moet verzekeren dat de Federale Staat en de autoriteiten van de gemeenschappen de nodige middelen zullen besteden aan de tenuitvoerlegging van dit samenwerkingsakkoord.

Artikel 19

In een streven naar een correcte interpretatie en een goede toepassing van de bepalingen van het samenwerkingsakkoord en van de federale wetten die strekken tot de tenuitvoerlegging van zowel voornoemd Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 als voornoemde verordening nr. 2201/2003, hebben de auteurs van het samenwerkingsakkoord het nodig geacht periodieke vergaderingen tussen bevoegde autoriteiten te organiseren. Dat zal hen in staat stellen om hun respectieve praktijken te toetsen en gemeenschappelijke oplossingen te vinden in geval van moeilijkheden.

Artikel 20

Deze bepaling betreft de statistieken die op regelmatige basis moeten worden overgezonden aan de Europese Commissie en aan de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht. Die statistieken zijn bestemd voor de openbaarheid aangezien zij weergegeven worden op de sites van de Conferentie en van de Commissie. Zij zullen ook dienen voor het opstellen van de verslagen over de toepassing van beide internationale instrumenten in België.

Artikel 21

Deze bepaling stelt als principe dat dit samenwerkingsakkoord van onbepaalde duur is.

Het kan niettemin worden opgezegd door een van de partijen bij het akkoord door middel van een opzeggingstermijn van zes maanden.

Artikel 22

In dit artikel worden de nadere regels voor de inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord bepaald.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,
Jo VANDEURZEN

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van [datum] tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in uitvoering van het Verdrag van 's-Gravenhage en Verordening Brussel IIbis betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen

DE VLAAMSE REGERING,

Gelet op ontwerp het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in uitvoering van het Verdrag van 's-Gravenhage en Verordening Brussel IIbis betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen;

Overwegende dat een samenwerking tussen de federale staat en de Vlaamse Gemeenschap noodzakelijk is opdat het Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, en meer in het bijzonder het hoofdstuk V over de samenwerking, harmonisch en efficiënt wordt uitgevoerd;

Overwegende dat een gelijkaardige samenwerking ook vereist is voor de correcte toepassing van Verordening Brussel II *bis*, en meer in het bijzonder van het hoofdstuk IV over de samenwerking tussen de centrale autoriteit en de contactpunten van de Gemeenschappen inzake ouderlijke verantwoordelijkheid;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Instemming wordt betuigd met het samenwerkingsakkoord van (datum) tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in uitvoering van het Verdrag van 's-Gravenhage en Verordening Brussel IIbis betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams Minister van Buitenlands
Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 63.187/3
van 18 april 2018

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap
‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de
Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse
Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de
Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in uitvoering van
het Verdrag van ’s-Gravenhage en Verordening Brussel II*bis*
betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen
ter bescherming van kinderen’

Op 19 maart 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in uitvoering van het Verdrag van ’s-Gravenhage en Verordening Brussel II*bis* betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 27 maart 2018. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Frédéric VANNESTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 april 2018.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap strekt ertoe in te stemmen met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie ‘betreffende de implementatie van het Verdrag van ’s-Gravenhage van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen en van Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1347/2000’ (hierna: het samenwerkingsakkoord).

Het samenwerkingsakkoord is van toepassing op de verzoeken van de buitenlandse autoriteiten, de federale overheid, de gemeenschappen of de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie met betrekking tot maatregelen ter bescherming van kinderen zoals geregeld in het voornoemde Verdrag van ’s-Gravenhage van 19 oktober 1996 en in de voornoemde verordening nr. 2201/2003.

Het betreft onder meer nadere regels inzake:

- de bevoegdheidsoverdracht (artikelen 8 en 9 van het voornoemde Verdrag van ’s-Gravenhage van 19 oktober 1996 en artikel 15 van de voornoemde verordening nr. 2201/2003);
- de tenuitvoerlegging van de plaatsing van kinderen in het buitenland (artikel 33 van het voornoemde Verdrag van ’s-Gravenhage van 19 oktober 1996 en artikel 56 van de voornoemde verordening nr. 2201/2003);
- de samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van de Staten (artikelen 34 tot 36 van het voornoemde Verdrag van ’s-Gravenhage van 19 oktober 1996).

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

Het samenwerkingsakkoord is een aangepaste versie van het (ongedateerde) samenwerkingsakkoord waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, zitting houdend in verenigde kamers, op 4 januari 2018 advies 62.555/VR heeft uitgebracht.² Met de opmerkingen uit dat advies is in de nieuwe versie van het samenwerkingsakkoord rekening gehouden.

VORMVEREISTEN

3. In het aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, voorgelegde dossier is noch een advies van de inspecteur van Financiën, noch een begrotingsakkoord opgenomen.

Overeenkomstig artikel 15, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2001 ‘houdende regeling van de begrotingscontrole en -opmaak’ is in beginsel het advies van de inspecteur van Financiën vereist ten aanzien van elk voorstel dat ter beslissing aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd. Op grond van die bepaling dient het voorontwerp nog te worden voorgelegd aan de inspecteur van Financiën.

Krachtens de eerste zin van artikel 6, § 1, eerste zin, van datzelfde besluit dient de functioneel bevoegde minister over elk voorstel dat ter beslissing aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd en waardoor ofwel de ontvangsten ofwel de uitgaven kunnen worden beïnvloed, het gemotiveerde begrotingsakkoord in te winnen van de Vlaamse minister bevoegd voor de begroting. Luidens de derde zin van die bepaling bevat de aanvraag het advies van de bevoegde inspecteur van Financiën en, in voorkomend geval, een repliek op dat advies. Aangezien hoofdstuk III van het samenwerkingsakkoord betrekking heeft op tenlasteneming van kosten van de vertaling van de in artikel 2 ervan bedoelde verzoeken en van andere documenten, alsmede op de tenlasteneming van andere kosten die voortvloeien uit de toepassing van het samenwerkingsakkoord, heeft dat akkoord een impact op de uitgaven en dient het begrotingsakkoord nog te worden ingewonnen.

4. Krachtens artikel 4, § 2, 1°, van het decreet van 7 december 2007 ‘houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers’ dienen alle voorontwerpen van decreet waaraan de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring heeft gehecht en die betrekking hebben op het beleidsdomein over de aangelegenheden bedoeld in artikel 5, § 1, I tot IV, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, om advies aan de Strategische Adviesraad voor het Vlaams Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid te worden voorgelegd. Daarvan worden de voorontwerpen van decreet strekkende tot instemming met een

² Adv.RvS 62.555/VR van 4 januari 2018 over een voorontwerp van wet ‘tot instemming met het samenwerkingsakkoord van ... tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende de implementatie van het Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen en van Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1347/2000’.

samenwerkingsakkoord niet uitgezonderd. Ook aan dit vormvereiste dient derhalve nog te worden voldaan.

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP

Opschrift en artikel 2

5. In het opschrift en in artikel 2 van het voorontwerp van decreet dient het volledige opschrift van het goed te keuren samenwerkingsakkoord te worden weergegeven in plaats van een verkort opschrift ervan te hanteren.

Indieningsbesluit

6. In de aanhef van het indieningsbesluit dient enkel gewag te worden gemaakt van de voordragende minister en van de beraadslaging in de Vlaamse Regering. De eerste drie leden ervan dienen derhalve te vervallen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Instemming wordt betuigd met het samenwerkingsakkoord van 23 augustus 2018 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in uitvoering van het Verdrag van 's-Gravenhage en Verordening Brussel IIbis betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen.

Brussel, 14 december 2018.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams Minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

BIJLAGE:
Tekst van het samenwerkingsakkoord

ROYAUME DE BELGIQUE	KONINKRIJK BELGIË	KÖNIGREICH BELGIËN
Service public fédéral Justice	Federale Overheidsdienst Justitie	Föderaler Öffentlicher Dienst Justiz
Accord de coopération entre l'Etat fédéral, la Communauté flamande, la Communauté française, la Communauté germanophone et la Commission communautaire commune visant à assurer la mise en œuvre de la Convention de La Haye du 19 octobre 1996 concernant la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants et du Règlement (CE) n° 2201/2003 du Conseil du 27 novembre 2003 relatif à la compétence, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière matrimoniale et en matière de responsabilité parentale abrogeant le Règlement (CE) n° 1347/2000	Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende de implementatie van het Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen en van Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1347/2000	Zusammenarbeitsabkommens zwischen dem Föderalstaat, der Flämischen Gemeinschaft, der Französischen Gemeinschaft, der Deutschsprachigen Gemeinschaft und der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission zur Verwirklichung des Haager Übereinkommens vom 19. Oktober 1996 über die Zuständigkeit, das anzuwendende Recht, die Anerkennung, Vollstreckung und Zusammenarbeit auf dem Gebiet der elterlichen Verantwortung und der Maßnahmen zum Schutz von Kindern und der Verordnung (EG) Nr. 2201/2003 des Rates vom 27. November 2003 über die Zuständigkeit und die Anerkennung und Vollstreckung von Entscheidungen in Ehesachen und in Verfahren betreffend die elterliche Verantwortung, und zur Aufhebung der Verordnung (EG) 1347/2000
Vu la Convention de La Haye du 19 octobre 1996 concernant la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants ;	Gelet op het Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen;	Aufgrund des Haager Übereinkommens vom 19. Oktober 1996 über die Zuständigkeit, das anzuwendende Recht, die Anerkennung, Vollstreckung und Zusammenarbeit auf dem Gebiet der elterlichen Verantwortung und der Maßnahmen zum Schutz von Kindern;
Vu le Règlement (CE) n° 2201/2003 du Conseil du 27 novembre 2003 relatif à la compétence, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière matrimoniale	Gelet op Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van	Aufgrund der Verordnung (EG) Nr. 2201/2003 des Rates vom 27. November 2003 über die Zuständigkeit und die Anerkennung und Vollstreckung von Entscheidungen in Ehesachen und in

et en matière de responsabilité parentale abrogeant le Règlement (CE) n° 1347/2000 ;	beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1347/2000;	Verfahren betreffend die elterliche Verantwortung und zur Aufhebung der Verordnung (EG) Nr. 1347/2000;
Vu la Constitution, les articles 128, § 1 ^{er} , et 130, § 1 ^{er} ;	Gelet op de Grondwet, de artikelen 128, § 1, en 130, § 1 ;	Aufgrund der Verfassung, der Artikel 128 § 1 und 130 § 1 ;
Vu la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, notamment les articles 5, § 1 ^{er} , II, 1° et 6°, et 92bis, § 1 ^{er} , modifiés par les lois spéciales des 8 août 1988, 16 juillet 1993 et 13 juillet 2001 ;	Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzonderheid op de artikelen 5, § 1, II, 1° en 6°, en 92bis, § 1, gewijzigd bij de bijzondere wetten van 8 augustus 1988, 16 juli 1993 en 13 juli 2001;	Aufgrund des Sondergesetzes vom 8. August 1980 zur Reform der Institutionen, insbesondere der Artikel 5 § 1 II 1° und 6°, und 92bis § 1, abgeändert durch die Sondergesetze vom 8. August 1988, 16. Juli 1993 und 13. Juli 2001;
Vu la loi du 31 décembre 1983 de réformes institutionnelles pour la Communauté germanophone, notamment les articles 4, § 2, et 55bis, modifiés par les lois des 5 mai 1993 et 20 mars 2007 ;	Gelet op de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 4, § 2, en 55bis, gewijzigd bij de wetten van 5 mei 1993 en 20 maart 2007;	Aufgrund des Gesetzes vom 31. Dezember 1983 über institutionelle Reformen für die Deutschsprachige Gemeinschaft, insbesondere der Artikel 4, § 2, und 55bis, abgeändert durch die Gesetze vom 5. Mai 1993 und 20. März 2007;
Vu la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises, notamment l'article 63, modifié par la loi spéciale du 5 mai 1993 ;	Gelet op de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen, inzonderheid op artikel 63 gewijzigd bij de bijzondere wet van 5 mei 1993;	Aufgrund des Sondergesetzes vom 12. Januar 1989 über die Brüsseler Institutionen, insbesondere des Artikel 63, abgeändert durch das Sondergesetz vom 5. Mai 1993;
Considérant que les demandes visées par cet accord de coopération concernent une des matières qui entrent dans le champ d'application de cette Convention ou du Règlement européen précités ; que la matière de l'adoption fait partie des matières exclues de son champ d'application ; que particulièrement à ce titre les demandes ne peuvent en principe pas viser des enfants étrangers qui rempliraient les conditions d'un déplacement vers la Belgique en vue d'une adoption énoncées à l'article 361-5, 2°, c), du Code civil ; que si pareilles	Overwegende dat de in dit samenwerkingsakkoord bedoelde verzoeken betrekking hebben op een van de aangelegenheden die onder het toepassingsgebied van voornoemd verdrag of van voornoemde Europese verordening vallen; dat adoptie deel uitmaakt van de aangelegenheden die zijn uitgesloten van het toepassingsgebied ervan; dat de verzoeken inzonderheid op grond hiervan in principe geen betrekking kunnen hebben op buitenlandse kinderen die voldoen aan de voorwaarden	In der Erwägung, dass die in diesem Zusammenarbeitsabkommen erwähnten Anträge eine der Angelegenheiten betreffen, die in den Anwendungsbereich des oben genannten Übereinkommens oder der oben genannten europäischen Verordnung fallen; dass Adoption zu den Angelegenheiten gehört, die von deren Anwendungsbereich ausgenommen sind; dass sich die Anträge insbesondere aufgrund davon im Prinzip nicht auf ausländische Kinder beziehen können, die die im Artikel 361-5 2° c), des Zivilgesetzbuches erwähnten Bedingungen für ein Verbringen nach Belgien im Hinblick auf Adoption erfüllen; dass, wenn derartige Anträge formuliert

demandes étaient formulées, elles ne devraient pas faire l'objet d'une décision favorable sur base de cette Convention ou du Règlement européen précités, sauf en cas de circonstances tout à fait exceptionnelles liées à l'intérêt de l'enfant, dans des conditions analogues à celles visées à l'article 365-6, § 2, du Code civil ;

voor een overbrenging naar België met het oog op adoptie die vermeld zijn in artikel 361-5, 2°, c), van het Burgerlijk Wetboek; dat, indien er dergelijke verzoeken zouden zijn geformuleerd, er geen gunstige beslissing zou mogen tegenover staan op grond van voornoemd verdrag of van voornoemde Europese verordening, tenzij in zeer uitzonderlijke omstandigheden die verband houden met het belang van het kind, in omstandigheden die overeenstemmen met die bedoeld in artikel 365-6, § 2, van het Burgerlijk Wetboek;

wären, ihnen keine günstige Entscheidung gegenüberstehen dürfte aufgrund des oben genannten Übereinkommens oder der oben genannten europäischen Verordnung, es sei denn unter sehr außergewöhnlichen Umständen im Zusammenhang mit dem Wohl des Kindes, in Umständen, die den in Artikel 365-6 § 2 des Zivilgesetzbuches erwähnten Bedingungen entsprechen;

Considérant qu'une coopération est indispensable entre les différentes autorités compétentes de manière à mettre en œuvre harmonieusement et efficacement la Convention de La Haye du 19 octobre 1996 concernant la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants, et plus particulièrement son chapitre V sur la Coopération ;

Overwegende dat een samenwerking tussen de verschillende bevoegde autoriteiten noodzakelijk is opdat het Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, en meer in het bijzonder het hoofdstuk V over de samenwerking, harmonisch en efficiënt wordt uitgevoerd;

In der Erwägung, dass eine Zusammenarbeit der verschiedenen zuständigen Behörden unentbehrlich ist, um das Haager Übereinkommen vom 19. Oktober 1996 über die Zuständigkeit, das anzuwendende Recht, die Anerkennung, Vollstreckung und Zusammenarbeit auf dem Gebiet der elterlichen Verantwortung und der Maßnahmen zum Schutz von Kindern und insbesondere Kapitel V über die Zusammenarbeit harmonisch und effektiv zu verwirklichen;

Considérant que semblable coopération est également requise pour la bonne application du Règlement (CE) n° 2201/2003 du Conseil du 27 novembre 2003 relatif à la compétence, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière matrimoniale et en matière de responsabilité parentale abrogeant le Règlement (CE) n° 1347/2000 et plus particulièrement son chapitre IV sur la coopération entre autorités centrales en matière de responsabilité parentale ;

Overwegende dat een gelijkaardige samenwerking ook vereist is voor de correcte toepassing van Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1347/2000, en meer in het bijzonder van het hoofdstuk IV over de samenwerking tussen centrale autoriteiten inzake ouderlijke verantwoordelijkheid;

In der Erwägung, dass eine derartige Zusammenarbeit auch für die sachgemäße Anwendung der Verordnung (EG) Nr. 2201/2003 des Rates vom 27. November 2003 über die Zuständigkeit und die Anerkennung und Vollstreckung von Entscheidungen in Ehesachen und in Verfahren betreffend die elterliche Verantwortung und zur Aufhebung der Verordnung (EG) 1347/2000 und insbesondere des Kapitels IV über die Zusammenarbeit zwischen Zentralen Behörden bezüglich der elterlichen Verantwortung, erforderlich ist;

Considérant que cette coopération est également indispensable à la mise en place de procédures internes de transmission des demandes visées au chapitre V de ladite Convention et au chapitre IV du susdit Règlement et au traitement des demandes par les différentes autorités compétentes fédérales et communautaires ;	Overwegende dat deze samenwerking ook noodzakelijk is voor de invoering van interne procedures voor de doorzending van verzoeken bedoeld in hoofdstuk V van bovengenoemd verdrag en hoofdstuk IV van bovengenoemde verordening, en voor de behandeling van verzoeken door de verschillende bevoegde autoriteiten van de Federale Staat en de gemeenschappen;	In der Erwägung, dass diese Zusammenarbeit auch bei der Einführung interner Verfahren zur Übermittlung von in Kapitel V des oben genannten Übereinkommens und in Kapitel IV der oben genannten Verordnung erwähnten Anträgen, sowie bei der Bearbeitung von Anträgen durch die verschiedenen zuständigen föderalen und gemeinschaftlichen Behörden unentbehrlich ist;
---	---	--

Considérant qu'il y a lieu de répartir entre l'Etat fédéral et les autorités communautaires les frais afférents aux procédures conformément aux articles 38 de ladite Convention et 57, § 4, du susdit Règlement ;	Overwegende dat de kosten verbonden aan de procedures moeten worden verdeeld tussen de Federale Staat en de autoriteiten van de gemeenschappen overeenkomstig de artikelen 38 van bovengenoemd verdrag, en 57, § 4, van bovengenoemde verordening;	In der Erwägung, dass es erforderlich ist, die Kosten im Zusammenhang mit Verfahren gemäß Artikel 38 des oben genannten Übereinkommens und Artikel 57 § 4, der oben genannten Verordnung zwischen dem Föderalstaat und den gemeinschaftlichen Behörden aufzuteilen;
---	---	--

Considérant qu'il y a lieu également de régler la prise en charge de l'obligation de traduction énoncée à l'article 54 de la Convention du 19 octobre 1996 dans le cadre de la collaboration entre ces autorités.	Overwegende dat ook de tenlasteneming van de verplichting tot vertaling zoals vermeld in artikel 54 van het verdrag van 19 oktober 1996 moet worden geregeld in het kader van de samenwerking tussen deze autoriteiten.	In der Erwägung, dass auch die Verpflichtung zur Übersetzung, wie erwähnt in Artikel 54 des Übereinkommens vom 19. Oktober 1996, im Rahmen der Zusammenarbeit zwischen diesen Behörden geregelt werden muss.
--	--	---

Entre :

Tussen:

Zwischen:

1. l'Etat fédéral représenté par le Ministre de la Justice ;	1. de Federale Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie;	1. dem Föderalstaat, vertreten durch den Minister der Justiz ;
2. la Communauté flamande, représentée par son Gouvernement, en la personne du Ministre-président et du Ministre du Bien-être, de la Santé et de la Famille;	2. de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar regering in de persoon van de Minister-President en van de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;	2. der Flämischen Gemeinschaft, vertreten durch ihre Regierung, in der Person des Ministerpräsidenten und des Ministers für Wohlfart, Volksgesundheit und Familie;

3. la Communauté française, représentée par son Gouvernement, en la personne du Ministre-président et du Ministre de l'Aide à la Jeunesse, des Maisons de justice, des Sports et de la Promotion de Bruxelles;	3. de Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar regering in de persoon van de Minister-President en de Minister van Hulpverlening aan de Jeugd, Justitiehuizen, Sport en Promotie van Brussel;	3. der Französischen Gemeinschaft, vertreten durch ihre Regierung, in der Person des Ministerpräsidenten und des Ministers für Jugendhilfe, Justizhäuser, Sport und die Förderung von Brüssel;
4. la Communauté germanophone, représentée par son Gouvernement, en la personne du Ministre-président et du Ministre de la Famille, de la Santé et des Affaires sociales ;	4. de Duitstalige Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar regering in de persoon van de Minister-President en de Minister voor Gezinszaken, Gezondheid en Sociale zaken;	4. der Deutschsprachigen Gemeinschaft, vertreten durch ihre Regierung, in der Person des Ministerpräsidenten und des Ministers für Familie, Gesundheit und Soziales;
5. la Commission communautaire commune, représentée par le Collège réuni de la Commission communautaire commune, en la personne du président du Collège réuni de la Commission communautaire commune et les membres du Collège compétents pour la politique d'aide aux personnes, les prestations familiales et le Contrôle des films;	5. de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, vertegenwoordigd door het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in de persoon van de Voorzitter van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de leden van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bevoegd voor het beleid inzake Bijstand aan personen, het Gezinsbeleid en de Filmkeuring;	5. der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission vertreten durch das Vereinigte Kollegium der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission in der Person des Vorsitzenden des Vereinigten Kollegiums der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission und der Mitglieder des Vereinigten Kollegiums, zuständig für die Unterstützung der Personen, Familienleistungen und Filmzensur ;

En fonction de leurs compétences respectives, il a été convenu ce qui suit :

Is op de grond van hun respectieve bevoegdheden overeengekomen wat volgt:

je nach ihren jeweiligen Befugnissen wurde das Folgende vereinbart:

Chapitre Ier – Définitions et champ d'application

Hoofdstuk I – Definities en toepassingsgebied

Kapitel I – Definitionen und Anwendungsbereich

Article 1er. Pour l'application du présent accord de coopération, on

Artikel 1. In dit samenwerkingsakkoord wordt

Artikel 1 Im Sinne des vorliegenden Zusammenarbeitsabkommens bezeichnet

entend par :	verstaan onder:	der Ausdruck:
1° « Convention de La Haye » : la Convention du 19 octobre 1996 concernant la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants ;	1° "Verdrag van 's-Gravenhage": het Verdrag van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen;	1. "Haager Übereinkommen": das Übereinkommen vom 19. Oktober 1996 über die Zuständigkeit, das anzuwendende Recht, die Anerkennung, Vollstreckung und Zusammenarbeit auf dem Gebiet der elterlichen Verantwortung und der Maßnahmen zum Schutz von Kindern;
2° « Règlement Bruxelles IIbis » : le règlement (CE) n° 2201/2003 du Conseil du 27 novembre 2003 relatif à la compétence, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière matrimoniale et en matière de responsabilité parentale abrogeant le règlement (CE) n°1347/2000 ;	2° "Verordening Brussel IIbis": Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1347/2000;	2. "Brüssel-IIa-Verordnung": die Verordnung (EG) Nr. 2201/2003 des Rates vom 27. November 2003 über die Zuständigkeit und die Anerkennung und Vollstreckung von Entscheidungen in Ehesachen und in Verfahren betreffend die elterliche Verantwortung und zur Aufhebung der Verordnung (EG) 1347/2000;
3° « Autorité centrale belge » : le service de coopération internationale civile de la Direction générale de la Législation et des Libertés et Droits fondamentaux du Service public fédéral Justice ;	3° "Belgische centrale autoriteit": de dienst Internationale Samenwerking in Burgerlijke Zaken van het directoraat-generaal Wetgeving, Fundamentele Rechten en Vrijheden van de Federale Overheidsdienst Justitie;	3. "Belgische Zentrale Behörde": Der Dienst für internationale Zusammenarbeit in Zivilsachen der Generaldirektion Gesetzgebung, Grundrechte und Grundfreiheiten des Föderalen öffentlichen Dienstes Justiz;
4° « point de contact » : -pour la Communauté française : l'Administration générale de l'aide à la jeunesse	4° "contactpunt": - voor de Franse Gemeenschap: l'Administration générale de l'aide à la jeunesse	4. "Kontaktstelle": - für die Französische Gemeinschaft: l'Administration générale de l'aide à la jeunesse
-pour la Communauté flamande : het Agentschap Jongerenwelzijn	- voor de Vlaamse Gemeenschap: het Agentschap Jongerenwelzijn	- für die Flämische Gemeinschaft: het Agentschap Jongerenwelzijn
-pour la Communauté germanophone : Fachbereich Jugendhilfe des Ministeriums der Deutschsprachigen Gemeinschaft	- voor de Duitstalige Gemeenschap: Fachbereich Jugendhilfe des Ministeriums der Deutschsprachigen Gemeinschaft	- für die Deutschsprachige Gemeinschaft: der Fachbereich Jugendhilfe des Ministeriums der Deutschsprachigen Gemeinschaft

-pour la Commission communautaire commune : le point de contact de la Communauté française ou de la Communauté flamande désigné conformément au chapitre II, section 1ère ou, le cas échéant, l'un des services du Collège réuni de la Commission communautaire commune dans le cas visé à l'article 3, § 2, alinéa 4 ;

- voor de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie: het contactpunt van de Vlaamse of Franse Gemeenschap, aangewezen overeenkomstig hoofdstuk II, afdeling I of, in voorkomend geval, één van de diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in het geval bedoeld in artikel 3, § 2, vierde lid;

- für die Gemeinsame Gemeinschaftskommission: die Kontaktstelle der Flämischen oder der Französischen Gemeinschaft, bestimmt gemäß Kapitel II, Abschnitt I oder gegebenenfalls, einer der Dienste des Vereinigten Kollegiums der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission in dem in Artikel 3, §2, Absatz 4, erwähnten Fall;

5° « autorité étrangère » : l'autorité étrangère ou l'autorité centrale d'un Etat membre de l'Union européenne s'il est soumis aux dispositions du Règlement Bruxelles IIbis ou l'autorité étrangère ou l'autorité centrale d'un Etat partie à la Convention de La Haye, compétente en vertu des dispositions de la Convention de La Haye ou du Règlement Bruxelles IIbis.

5° "buitenlandse autoriteit": de buitenlandse autoriteit of centrale autoriteit van een lidstaat van de Europese Unie, indien hij onderworpen is aan de bepalingen van Verordening Brussel IIbis, of de buitenlandse autoriteit of centrale autoriteit van een staat die partij is bij het Verdrag van 's-Gravenhage en bevoegd is overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag van 's-Gravenhage of van Verordening Brussel IIbis.

5. "ausländische Behörde": die ausländische Behörde oder Zentrale Behörde eines Mitgliedstaats der Europäischen Union, wenn er den Bestimmungen der Brüssel-IIa-Verordnung unterliegt oder die ausländische Behörde oder Zentrale Behörde eines Vertragsstaats des Haager Übereinkommens, die kraft der Bestimmungen des Haager Übereinkommens oder der Brüssel-IIa-Verordnung zuständig ist.

Art. 2. Le présent accord s'applique aux demandes des autorités étrangères, de l'Etat fédéral, des Communautés ou de la Commission communautaire commune :

Art. 2. Dit akkoord is van toepassing op de verzoeken van de buitenlandse autoriteiten, de Federale Staat, de gemeenschappen of de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie:

Artikel 2. Das vorliegende Abkommen gilt für Anträge der ausländischen Behörden, des Föderalstaats, der Gemeinschaften oder der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission:

1° relatives au transfert de compétences mentionné aux articles 8 et 9 de la Convention de La Haye et à l'article 15 du Règlement Bruxelles IIbis ;

1° met betrekking tot de overdracht van bevoegdheden zoals vermeld in de artikelen 8 en 9 van het Verdrag van 's-Gravenhage en artikel 15 van Verordening Brussel IIbis;

1. bezüglich der Übertragung von in den Artikeln 8 und 9 des Haager Übereinkommens und Artikel 15 der Brüssel-IIa-Verordnung erwähnten Zuständigkeiten;

2° relatives à la satisfaction des objectifs repris aux articles 30 à 32 de la Convention de La Haye et aux articles 54 et 55 du Règlement Bruxelles IIbis ;

2° met betrekking tot de verwezenlijking van de doelstellingen zoals opgenomen in de artikelen 30 tot 32 van het Verdrag van 's-Gravenhage en de artikelen 54 en 55 van Verordening Brussel IIbis;

2. bezüglich der Verwirklichung der in den Artikeln 30 bis 32 des Haager Übereinkommens und den Artikeln 54 und 55 b der Brüssel-IIa-Verordnung erwähnten Ziele;

3° relatives aux modalités de mise en œuvre des placements d'enfant dans des pays étrangers visés aux articles 33 de la Convention de La

3° met betrekking tot de nadere regels voor de tenuitvoerlegging van de plaatsing van kinderen in het buitenland, zoals bedoeld in

3. bezüglich der Modalitäten für die Verwirklichung der in den Artikeln 33 des Haager Übereinkommens und 56 der Brüssel-IIa-Verordnung erwähnten

Haye et 56 du Règlement Bruxelles IIbis ;	de artikelen 33 van het Verdrag van 's-Gravenhage en 56 van Verordening Brussel IIbis;	Unterbringung des Kindes im Ausland;
4° relatives aux modalités de coopération prévues aux articles 34 à 36 de la Convention de La Haye.	4° met betrekking tot de nadere regels voor de samenwerking, zoals omschreven in de artikelen 34 tot 36 van het Verdrag van 's-Gravenhage.	4. bezüglich der Modalitäten für die Zusammenarbeit, im Sinne von den Artikeln 34 bis 36 des Haager Übereinkommens.

Chapitre II – Les modalités de la coopération entre l'Etat fédéral, les Communautés et la Commission communautaire commune

Hoofdstuk II – De nadere regels voor de samenwerking tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

Kapitel II – Modalitäten für die Zusammenarbeit zwischen dem Föderalstaat, den Gemeinschaften und der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission

Section Ière – Désignation du point de contact compétent lorsque la demande concerne la Commission communautaire commune

Afdeling I – Aanwijzing van het bevoegde contactpunt wanneer het verzoek de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreft

Abschnitt I - Bestimmung der zuständigen Kontaktstelle, wenn sich der Antrag auf die Gemeinsame Gemeinschaftskommission bezieht

Art. 3. § 1er. Lorsque la demande concerne la Commission communautaire commune, le point de contact compétent pour recevoir ou traiter les demandes des autorités étrangères visées à l'article 2, ou pour adresser semblables demandes aux autorités étrangères conformément aux sections II et III est le point de contact de la Communauté française ou de la Communauté flamande visé à l'article 1er, désigné conformément au § 2.

Art. 3. § 1. Wanneer het verzoek de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreft, fungeert het contactpunt van de Vlaamse Gemeenschap of van de Franse Gemeenschap, bedoeld in artikel 1, aangewezen overeenkomstig § 2, als contactpunt dat bevoegd is om de in artikel 2 bedoelde verzoeken van buitenlandse autoriteiten te ontvangen of te behandelen of om soortgelijke verzoeken over te zenden aan de buitenlandse autoriteiten overeenkomstig de afdelingen I en II.

Art. 3. § 1 Wenn der Antrag der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission betrifft, fungiert die in Artikel 1 erwähnte und gemäß § 2 bestimmte Kontaktstelle der Flämischen Gemeinschaft oder der Französischen Gemeinschaft als Kontaktstelle, die dafür zuständig ist, die in Artikel 2 erwähnten Anträge von ausländischen Behörden zu erhalten oder zu bearbeiten, oder den ausländischen Behörden ähnliche Anträge gemäß den Abschnitten I und II zuzusenden.

§ 2. Lorsque la demande s'insère dans le cadre d'une procédure judiciaire concernant une des matières visées à l'article 3 de la Convention de La Haye ou à l'article 1er, § 2, du Règlement Bruxelles IIbis, le point de contact est déterminé par la langue de la procédure. Si la procédure a lieu en français, le point de contact est

§ 2. Wanneer het verzoek past in het kader van een gerechtelijke procedure met betrekking tot een van de aangelegenheden bedoeld in artikel 3 van het Verdrag van 's-Gravenhage of in artikel 1, § 2, van Verordening Brussel IIbis, wordt het contactpunt bepaald volgens de taal van de

§ 2 Wenn der Antrag in den Rahmen eines gerichtlichen Verfahrens in Bezug auf eine der in Artikel 3 des Haager Übereinkommens oder in Artikel 1 § 2 der Brüssel IIa-Verordnung erwähnten Angelegenheiten passt, wird die Kontaktstelle aufgrund der Verfahrenssprache bestimmt. Wenn das Verfahren auf Französisch geführt wird, so ist die Kontaktstelle der Französischen

celui de la Communauté française. Si elle a lieu en néerlandais, il est celui de la Communauté flamande.

procedure. Indien de procedure wordt gevoerd in het Frans, is het contactpunt van de Franse Gemeenschap bevoegd. Indien de procedure wordt gevoerd in het Nederlands, is het contactpunt van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd.

Gemeinschaft zuständig. Wenn das Verfahren auf Niederländisch geführt wird, so ist die Kontaktstelle der Flämischen Gemeinschaft zuständig.

Lorsque la demande s'insère dans le cadre d'un placement d'enfant en institution, le point de contact est déterminé par l'autorité qui a agréé l'institution. Si cette institution a été agréée par la Communauté française, le point de contact est celui de cette Communauté. Si elle a été agréée par la Communauté flamande, il est celui de cette Communauté.

Wanneer het verzoek past in het kader van een plaatsing van het kind in een instelling, wordt het contactpunt bepaald volgens de autoriteit die de instelling heeft erkend. Indien de Franse Gemeenschap die instelling heeft erkend, is het contactpunt van de Franse Gemeenschap bevoegd. Indien de Vlaamse Gemeenschap de instelling heeft erkend, is het contactpunt van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd.

Wenn der Antrag in den Rahmen einer Unterbringung des Kindes in einem Heim passt, so wird die Kontaktstelle aufgrund der Behörde, die das Heim anerkannt hat, bestimmt. Wenn die Französische Gemeinschaft das Heim anerkannt hat, so ist die Kontaktstelle der Französischen Gemeinschaft zuständig. Wenn die Flämische Gemeinschaft das Heim anerkannt hat, so ist die Kontaktstelle der Flämischen Gemeinschaft zuständig.

Lorsque la demande s'insère dans le cadre d'un placement d'enfant en famille d'accueil, le point de contact est déterminé par le choix de la langue effectuée par la ou les personnes chez qui celui-ci est placé. Si la langue choisie est le français, le point de contact est celui de la Communauté française. Si la langue choisie est le néerlandais, il est celui de la Communauté flamande. Ce choix sera acté par le SPF Justice.

Wanneer het verzoek past in het kader van een plaatsing van het kind in een pleeggezin, wordt het contactpunt bepaald volgens de taalkeuze van de persoon of personen bij wie het kind is geplaatst. Indien gekozen is voor het Frans, is het contactpunt van de Franse Gemeenschap bevoegd. Indien gekozen is voor het Nederlands, is het contactpunt van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd. De FOD Justitie neemt akte van die keuze.

Wenn der Antrag in den Rahmen einer Unterbringung des Kindes in einer Pflegefamilie passt, so wird die Kontaktstelle aufgrund der Sprachenwahl der Person oder der Personen, bei der oder denen das Kind untergebracht ist, bestimmt. Wenn die französische Sprache gewählt wurde, so ist die Kontaktstelle der Französischen Gemeinschaft zuständig. Wenn die niederländische Sprache gewählt wurde, so ist die Kontaktstelle der Flämischen Gemeinschaft zuständig. Der FÖD Justiz nimmt diese Wahl zur Kenntnis.

Lorsque la demande ne s'insère pas dans une des hypothèses visées aux alinéas 1er à 3, le point de contact est l'un des services du Collège réuni de la Commission communautaire commune.

Wanneer het verzoek niet past in het kader van een van de gevallen bedoeld in het eerste tot derde lid, fungeert een van de diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie als contactpunt.

Wenn der Antrag nicht in den Rahmen einer der in Absatz 1 bis 3 erwähnten Fälle passt, so fungiert einer der Dienste des Vereinigten Kollegiums der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission als Kontaktstelle.

Section II. Demandes adressées par une autorité étrangère à la Belgique

Afdeling II. Verzoeken van een buitenlandse autoriteit gericht aan België

Abschnitt II. Von einer ausländischen Behörde an Belgien gerichtete Anträge

Sous-section Ière – Réception des demandes adressées par l'autorité étrangère

Onderafdeling I – Ontvangst van de verzoeken van de buitenlandse autoriteit

Unterabschnitt I – Entgegennahme von Anträgen der ausländischen Behörde

Art. 4. Sous réserve de l'article 5, alinéa 2, l'autorité centrale belge réceptionne les demandes des autorités étrangères fondées sur l'article 2, même si celles-ci relèvent d'une matière communautaire et que les autorités étrangères et communautaires ont déjà eu des échanges dans le cadre d'une de ces demandes.

Art. 4. Onder voorbehoud van artikel 5, tweede lid, ontvangt de Belgische centrale autoriteit in elk geval de in artikel 2 bedoelde verzoeken van de buitenlandse autoriteiten, zelfs indien deze een gemeenschapsmaterie betreffen en er reeds uitwisselingen zijn geweest tussen de buitenlandse autoriteiten en de autoriteiten van de gemeenschappen in het kader van een van deze aanvragen.

Artikel 4. Unter Vorbehalt von Artikel 5 Absatz 2 nimmt die Belgische Zentrale Behörde auf jeden Fall die in Artikel 2 erwähnten Anträge ausländischer Behörden entgegen, auch wenn diese Anträge der gemeinschaftlichen Zuständigkeit unterliegen, und es zwischen den ausländischen Behörden und den gemeinschaftlichen Behörden im Rahmen eines dieser Anträge schon Austausche gegeben hat.

Art. 5. Si la demande, fondée sur l'article 2, relève d'une matière communautaire, l'autorité centrale belge communique immédiatement le dossier au point de contact de la Communauté compétente ou, s'il échet, de la Commission communautaire commune.

Art. 5. Indien het verzoek, bedoeld in artikel 2, een gemeenschapsmaterie betreft, zendt de Belgische centrale autoriteit het dossier onmiddellijk toe aan het contactpunt van de bevoegde gemeenschap of, in voorkomend geval, van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

Artikel 5. Wenn der in Artikel 2 erwähnte Antrag der gemeinschaftlichen Zuständigkeit unterliegt, übermittelt die belgische Zentrale Behörde der Kontaktstelle der zuständigen Gemeinschaft oder gegebenenfalls der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission umgehend die Akte.

L'autorité centrale belge notifie le transfert à l'autorité étrangère à l'origine de la demande et lui communique les coordonnées du point de contact de la Communauté compétente ou, s'il échet, de la Commission communautaire commune. Par la suite, les échanges relatifs à ce dossier peuvent s'effectuer directement via ce point de contact.

De Belgische centrale autoriteit stelt de buitenlandse autoriteit die het verzoek indiende op de hoogte van de overdracht en verstrekt haar de contactgegevens van het contactpunt van de bevoegde gemeenschap of, in voorkomend geval, van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Uitwisselingen kunnen vervolgens rechtstreeks via dit contactpunt verlopen.

Die belgische Zentrale Behörde setzt die ausländische Behörde, die den Antrag ursprünglich stellte von der Übertragung in Kenntnis und übermittelt ihr die Kontaktdaten der Kontaktstelle der zuständigen Gemeinschaft oder gegebenenfalls der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission. Anschließend können Austausche direkt über diese Kontaktstelle erfolgen.

Art. 6. Par dérogation à l'article 4, si l'autorité étrangère adresse directement une demande fondée sur l'article 2 au point de contact d'une des Communautés ou de la

Art. 6. Indien de buitenlandse autoriteit, in afwijking van artikel 4, rechtstreeks een verzoek bedoeld in artikel 2 richt aan het contactpunt van een van de

Artikel 6. Wenn die ausländische Behörde in Abweichung von Artikel 4 einen in Artikel 2 erwähnten Antrag direkt an die Kontaktstelle einer der Gemeinschaften oder der Gemeinsamen

Commission communautaire commune, l'autorité communautaire saisie en informe immédiatement l'autorité centrale belge. Si la demande relève de sa compétence, la demande est alors traitée conformément aux dispositions des articles 10 à 12.

gemeenschappen of van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, stelt de aangeschreven autoriteit van de gemeenschap de Belgische centrale autoriteit daarvan onmiddellijk op de hoogte. Indien het verzoek onder haar bevoegdheid valt, wordt het behandeld overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 10 tot 12.

Gemeinschaftskommission richtet, setzt die angerufene gemeinschaftliche Behörde umgehend die belgische Zentrale Behörde davon in Kenntnis. Wenn der Antrag in ihre Zuständigkeit fällt, wird er gemäß den Bestimmungen der Artikel 10 bis 12 bearbeitet.

Si la demande relève de la compétence de l'État fédéral, l'autorité communautaire saisie transmet immédiatement le dossier à l'autorité centrale belge.

Indien het verzoek onder de bevoegdheid van de Federale Staat valt, zendt de aangeschreven autoriteit van de gemeenschap het dossier onmiddellijk door naar de Belgische centrale autoriteit.

Wenn der Antrag in die Zuständigkeit des Föderalstaats fällt, übermittelt die angerufene gemeinschaftliche Behörde die Akte umgehend an die belgische Zentrale Behörde.

Si la demande relève de la compétence d'une autre Communauté ou de la Commission communautaire commune, l'autorité communautaire saisie transmet dans les mêmes délais le dossier au point de contact concerné.

Indien het verzoek onder de bevoegdheid van een andere gemeenschap of van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie valt, zendt de aangeschreven autoriteit het dossier binnen dezelfde termijn door naar het betreffende contactpunt.

Wenn der Antrag in die Zuständigkeit einer anderen Gemeinschaft oder der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission fällt, leitet die angerufene Behörde die Akte innerhalb derselben Frist an die betreffende Kontaktstelle weiter.

Sous-section II – Traitement des demandes par l'État fédéral

Onderafdeling II – Behandeling van de verzoeken door de Federale Staat

Unterabschnitt II – Bearbeitung von Anträgen durch den Föderalstaat

Art. 7. Si la demande, fondée sur l'article 2, relève de la compétence de l'État fédéral, l'autorité centrale belge peut demander un avis d'une ou plusieurs autorités communautaires ou de toute autre autorité ou organisme qu'elle juge utile de consulter et recueille toute information ou document nécessaire à son traitement.

Art. 7. Indien het verzoek bedoeld in artikel 2 onder de bevoegdheid van de Federale Staat valt, kan de Belgische centrale autoriteit advies vragen aan een of meer autoriteiten van de gemeenschappen of aan enige andere autoriteit of instelling die zij nuttig acht te raadplegen en alle informatie of documenten verzamelen die voor de behandeling ervan noodzakelijk zijn.

Artikel. 7. Wenn der auf Artikel 2 gründende Antrag in die Zuständigkeit des Föderalstaats fällt, kann die belgische Zentrale Behörde eine oder mehrere gemeinschaftliche Behörden oder jede andere Behörde oder Organisation, deren Konsultation sie für zweckmäßig erachtet, um eine Stellungnahme ersuchen und alle für die Bearbeitung erforderlichen Informationen oder Unterlagen sammeln.

Art. 8. § 1er. Si la demande concerne un recueil légal par *kafala* ou par une institution analogue, visé à l'article 33 de la Convention de La Haye, l'autorité centrale

Art. 8. § 1. Indien het verzoek betrekking heeft op de verstrekking van zorg door middel van *kafala* of een overeenkomstig rechtsinstituut,

Art. 8. § 1. Wenn der Antrag die Betreuung durch *Kafala* oder eine ähnliche Institution betrifft, wie in Artikel 33 des Haager Übereinkommens erwähnt, leitet die belgische Zentrale Behörde die

belge communique le dossier au service compétent du Service public fédéral Justice qui instruit la demande. A cette fin, ce service recueille toute information ou document nécessaire au traitement de la demande. Si le traitement l'exige, il peut faire procéder à une enquête de police.

Après avoir collecté l'ensemble des informations et documents visés à l'alinéa 1er, le service transmet la demande et le dossier à la Communauté concernée pour avis. Il peut, dans l'intérêt supérieur de l'enfant, requérir l'avis de toute autorité ou organisme qu'il juge utile de consulter. Les avis doivent être rendus dans un délai raisonnable.

Le service transmet également le dossier à l'Office des Étrangers pour avis si le recueil légal par *kafala* soulève une question de séjour ou d'accès au territoire. Cet avis est rendu dans le mois à dater de la réception de la demande. A défaut, il est réputé favorable.

§ 2. La décision rendue prend en considération les informations et avis visés au § 1er.

Lorsque le service n'a pas l'intention de suivre l'avis d'une des autorités visés au § 1er, alinéas 2 et 3, le service visé au § 1er, alinéa 1er, lui en communique les motifs. Le Service organise une réunion avec les autorités visés au § 1er, alinéas 2 et 3, dont l'avis a été sollicité pour tenter une conciliation des différents points de vue.

bedoeld in artikel 33 van het Verdrag van 's-Gravenhage, zendt de Belgische centrale autoriteit het dossier toe aan de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Justitie die het verzoek behandelt. Daartoe verzamelt deze dienst alle voor de behandeling van het verzoek noodzakelijke informatie of documenten. Indien de behandeling het vereist, kan hij een politieonderzoek laten verrichten.

Na alle in het eerste lid bedoelde informatie en documenten te hebben verzameld, zendt de dienst het verzoek en het dossier voor advies door aan de betreffende gemeenschap. Hij kan, in het hoger belang van het kind, om het advies verzoeken van enige autoriteit of instelling die hij nuttig acht te raadplegen. De adviezen moeten binnen een redelijke termijn worden gegeven.

De dienst bezorgt het dossier voor advies ook aan de Dienst Vreemdelingenzaken indien de verstrekking van zorg door middel van *kafala* aanleiding geeft tot een vraag betreffende verblijf of toegang tot het grondgebied. Dat advies wordt uitgebracht binnen een maand na de ontvangst van het verzoek. Zo niet wordt het advies geacht gunstig te zijn.

§ 2. Bij de beslissing worden de informatie en adviezen bedoeld in paragraaf 1 in aanmerking genomen.

Wanneer de dienst niet voornemens is het advies van een van de in § 1, tweede en derde lid, bedoelde autoriteiten te volgen, stelt de dienst bedoeld in § 1, eerste lid, haar in kennis van de redenen daarvoor. De dienst belegt een vergadering met de in § 1, tweede en derde lid, bedoelde autoriteiten

Akte an den zuständigen Dienst des Föderalen Öffentlichen Dienstes Justiz, der den Antrag bearbeitet, weiter. Zu diesem Zweck sammelt dieser Dienst alle für die Bearbeitung des Antrags erforderlichen Informationen oder Unterlagen. Wenn die Bearbeitung dies erfordert, kann er polizeiliche Ermittlungen einleiten lassen.

Sobald alle in Absatz 1 erwähnten Informationen und Unterlagen vorhanden sind, leitet der Dienst den Antrag und die Akte zwecks Stellungnahme an die betreffende Gemeinschaft weiter. Er kann, zum Wohl des Kindes, um die Stellungnahme jeder Behörde oder Organisation ersuchen, deren Konsultation er für zweckmäßig erachtet. Die Stellungnahmen müssen innerhalb einer angemessenen Frist erfolgen.

Der Dienst übermittelt die Akte zwecks Stellungnahme auch dem Ausländeramt, wenn die Betreuung durch *Kafala* eine Frage über den Aufenthalt oder über die Einreise ins Staatsgebiet aufwirft. Diese Stellungnahme erfolgt innerhalb eines Monats nach der Entgegennahme des Antrags. Wenn nicht wird von einer günstigen Stellungnahme ausgegangen.

§ 2. Bei der Entscheidung werden die in § 1 erwähnten Informationen und Stellungnahmen berücksichtigt.

Wenn der Dienst nicht die Absicht hat, der Stellungnahme einer der in § 1 Absatz 2 und 3 erwähnten Behörden zu folgen, setzt der in § 1 Absatz 1 erwähnte Dienst sie über die Gründe dafür in Kenntnis. Der Dienst organisiert eine Versammlung mit den in § 1 Absatz 2 und 3 erwähnten Behörden, deren Stellungnahmen eingeholt wurden, um die unterschiedlichen Standpunkte in Einklang

waarvan het advies werd
gevraagd in een poging de
verschillende standpunten te
verzoenen.

Les autorités visées au § 1er,
alinéas 2 et 3, sont informées de la
décision.

De autoriteiten bedoeld in
paragraaf 1, tweede en derde lid,
worden in kennis gesteld van de
beslissing.

Die in § 1 Absatz 2 und 3 erwähnten
Behörden werden von der Entscheidung
in Kenntnis gesetzt.

Art. 9. L'autorité centrale belge
avertit les points de contact de
chaque Communauté et de la
Commission communautaire
commune de l'existence d'un
problème d'interprétation et
d'application de la Convention de
La Haye ou du Règlement Bruxelles
IIbis.

Art. 9. De Belgische centrale
autoriteit stelt de contactpunten
van elke gemeenschap en van de
Gemeenschappelijke
Gemeenschapscommissie in
kennis van een probleem met de
interpretatie en de toepassing
van het Verdrag van 's-
Gravenhage of Verordening
Brussel IIbis.

Artikel. 9. Die belgische Zentrale Behörde
informiert die Kontaktstellen der
einzelnen Gemeinschaften und der
Gemeinsamen Gemeinschaftskommission
darüber, dass es ein Problem bei der
Auslegung und der Anwendung des
Haager Übereinkommens oder der
Brüssel-IIa-Verordnung gibt.

Sous-section III – Traitement des demandes par une autorité communautaire

Onderafdeling III – Behandeling van de verzoeken door een autoriteit van de Gemeenschappen

Unterabschnitt II – Bearbeitung von Anträgen durch eine gemeinschaftliche Behörde

Art. 10. L'autorité communautaire
qui traite le dossier d'une demande
visée à l'article 5 peut demander
l'avis de l'autorité centrale belge ou
d'une ou plusieurs autorités
communautaires ou de toute autre
autorité ou organisme qu'elle juge
utile de consulter et recueille toute
information ou document
nécessaire à son traitement.

Art. 10. De autoriteit van de
gemeenschap die het dossier van
een in artikel 5 bedoeld verzoek
behandelt, kan om advies vragen
aan de Belgische centrale
autoriteit of een of meer
autoriteiten van de
gemeenschappen of aan enige
andere autoriteit of instelling die
zij nuttig acht te raadplegen en
alle informatie of documenten
verzamelen die voor de
behandeling ervan noodzakelijk
zijn.

Artikel. 10. Die gemeinschaftliche
Behörde, die die Akte eines in Artikel 5
erwähnten Antrags bearbeitet, kann die
belgische Zentrale Behörde oder eine
oder mehrere gemeinschaftliche
Behörden oder jede andere Behörde oder
Organisation, deren Konsultation sie für
zweckmäßig erachtet, um Stellungnahme
bitten und erhält alle für die Bearbeitung
erforderlichen Informationen oder
Unterlagen.

Art. 11. § 1er. Si la demande,
fondée sur l'article 2, concerne un
placement d'un enfant au sens des
articles 33 de la Convention de La
Haye ou 56 du Règlement Bruxelles
IIbis, non visé à l'article 8, alinéa 1er,
l'autorité communautaire saisie
recueille toute information ou
document nécessaire au traitement
de la demande.

Art. 11. § 1. Indien het verzoek
bedoeld in artikel 2 een plaatsing
van een kind betreft in de zin van
de artikelen 33 van het Verdrag
van 's-Gravenhage of 56 van
Verordening Brussel IIbis, niet
bedoeld in artikel 8, eerste lid,
verzamelt de aangeschreven
autoriteit van de gemeenschap
alle voor de behandeling van het
verzoek noodzakelijke informatie

Artikel. 11. § 1. Wenn der in Artikel 2
erwähnte Antrag die Unterbringung eines
Kindes im Sinne von Artikel 33 des Haager
Übereinkommens oder Artikel 56 der
Brüssel-IIa-Verordnung betrifft, die nicht
in Artikel 8, Absatz 1 behandelt wird,
sammelt die angerufene
gemeinschaftliche Behörde alle für die
Bearbeitung des Antrags erforderlichen
Informationen oder Unterlagen.

en documenten.

Après avoir collecté l'ensemble des informations et documents visés au § 1er, alinéa 1er, l'autorité communautaire peut, dans l'intérêt supérieur de l'enfant, requérir l'avis de toute autorité ou organisme qu'elle juge utile de consulter. Les avis doivent être rendus dans un délai raisonnable.

Na alle in paragraaf 1, eerste lid bedoelde informatie en documenten te hebben verzameld, kan de autoriteit van de gemeenschap, in het hoger belang van het kind, om het advies verzoeken van enige autoriteit of instelling die zij nuttig acht te raadplegen. De adviezen moeten binnen een redelijke termijn worden gegeven.

Sobald alle in § 1 Absatz 1 erwähnten Informationen und Dokumente vorhanden sind, kann die gemeinschaftliche Behörde zum Wohl des Kindes, um die Stellungnahmen jeder Behörde oder Organisation ersuchen, deren Konsultation sie für zweckmäßig erachtet. Die Stellungnahmen müssen innerhalb einer angemessenen Frist erfolgen.

L'autorité transmet également le dossier à l'Office des Étrangers pour avis si le placement soulève une question de séjour ou d'accès au territoire. Cet avis est rendu dans le mois à dater de la réception de la demande. A défaut, il est réputé favorable.

De autoriteit bezorgt het dossier voor advies ook aan de Dienst Vreemdelingenzaken indien de plaatsing aanleiding geeft tot een vraag betreffende verblijf of toegang tot het grondgebied. Dat advies wordt uitgebracht binnen een maand na de ontvangst van het verzoek. Zo niet wordt het advies geacht gunstig te zijn.

Die Behörde übermittelt die Akte zwecks Stellungnahme auch dem Ausländeramt, wenn die Unterbringung eine Frage über den Aufenthalt oder über die Einreise ins Staatsgebiet aufwirft. Diese Stellungnahme erfolgt innerhalb eines Monats nach der Entgegennahme des Antrags. Wenn nicht wird von einer günstigen Stellungnahme ausgegangen.

§ 2. L'autorité communautaire prend en considération les informations et avis visés au § 1er, lorsqu'elle rend sa décision sur le placement de l'enfant.

§ 2. De autoriteit van de gemeenschap neemt de in paragraaf 1 bedoelde informatie en adviezen in aanmerking wanneer zij een beslissing neemt inzake de plaatsing van het kind.

§ 2. Bei der Entscheidung über die Unterbringung des Kindes berücksichtigt die gemeinschaftliche Behörde die in § 1 erwähnten Informationen und Stellungnahmen.

Lorsque l'autorité communautaire n'a pas l'intention de suivre l'avis d'une des autorités visés au § 1er, alinéas 2 et 3,, l'autorité compétente lui en communique les motifs. L'autorité communautaire organise une réunion avec les autorités visés au § 1er, alinéas 2 et 3, dont l'avis a été sollicité pour tenter une conciliation des différents points de vue.

Wanneer de autoriteit van de gemeenschap niet voornemens is het advies van een van de in § 1, tweede en derde lid, bedoelde autoriteiten te volgen, stelt de bevoegde autoriteit haar in kennis van de redenen daarvoor. De autoriteit van de gemeenschap belegt een vergadering met de in § 1, tweede en derde lid, bedoelde autoriteiten waarvan het advies werd gevraagd in een poging de verschillende standpunten te verzoenen.

Wenn die Behörde der Gemeinschaft nicht die Absicht hat, der Stellungnahme einer der in § 1 Absatz 2 und 3 erwähnten Behörden zu folgen, setzt die zuständige Behörde sie über die Gründe dafür in Kenntnis. Die Behörde der Gemeinschaft organisiert eine Versammlung mit den in § 1 Absatz 2 und 3 erwähnten Behörden, um deren Stellungnahme gebeten wurde, um die unterschiedlichen Standpunkte in Einklang zu bringen

Les autorités visées au § 1er, alinéas 2 et 3, sont informées de la décision.

De autoriteiten bedoeld in paragraaf 1, tweede en derde lid, worden in kennis gesteld van de beslissing.

Die in § 1 Absatz 2 und 3 erwähnten Behörden werden von der Entscheidung in Kenntnis gesetzt.

Art. 12. L'autorité communautaire saisie avertit l'autorité centrale belge et les points de contact des autres Communautés et de la Commission communautaire commune de l'existence d'un problème d'interprétation ou d'application de la Convention de La Haye ou du Règlement Bruxelles IIbis.

Art. 12. De aangeschreven autoriteit van de gemeenschap stelt de Belgische centrale autoriteit en de contactpunten van de andere gemeenschappen en van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in kennis van een probleem met de interpretatie of de toepassing van het Verdrag van 's-Gravenhage of Verordening Brussel IIbis.

Artikel. 12. Die angerufene gemeinschaftliche Behörde informiert die belgische Zentrale Behörde und die Kontaktstellen der einzelnen Gemeinschaften und der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission darüber, dass es ein Problem bei der Auslegung oder der Anwendung des Haager Übereinkommens oder der Brüssel-IIa-Verordnung gibt.

Elle informe aussi l'autorité centrale belge de la clôture d'un dossier de demande d'une autorité étrangère fondée sur l'article 2.

Zij stelt ook de Belgische centrale autoriteit op de hoogte van de sluiting van een dossier inzake een verzoek van een buitenlandse autoriteit op grond van artikel 2.

Sie informiert außerdem die belgische Zentrale Behörde über den Abschluss einer Akte in Bezug auf einen auf Artikel 2 gründenden Antrag einer ausländischen Behörde.

Section III – Demandes adressées par la Belgique à une autorité étrangère

Afdeling III - Verzoeken van België aan een buitenlandse autoriteit

Abschnitt III - Von Belgien an eine ausländische Behörde gerichtete Anträge

Art. 13. Sous réserve de l'application de l'article 14, alinéa 2, les demandes visées à l'article 2 formées par l'autorité centrale belge, dans l'exercice de ses compétences, sont adressées à l'autorité étrangère, même si celles-ci relèvent d'une matière communautaire et que les autorités étrangères et communautaires ont déjà eu des échanges dans le cadre d'une de ces demandes.

Art. 13. Onder voorbehoud van artikel 14, tweede lid, worden de in artikel 2 bedoelde verzoeken uitgaande van de Belgische centrale autoriteit in het kader van de uitoefening van haar bevoegdheden, gericht aan de buitenlandse autoriteit, zelfs indien deze een gemeenschapsmaterie betreffen en er reeds uitwisselingen zijn geweest tussen de buitenlandse autoriteiten en de autoriteiten van de gemeenschappen in het kader van een van deze aanvragen.

Artikel. 13. Unter Vorbehalt von Artikel 14 Absatz 2 werden die in Artikel 2 erwähnten Anträge, die von der belgischen Zentralen Behörde im Rahmen der Ausübung ihrer Zuständigkeiten gestellt werden, an die ausländische Behörde gerichtet, auch wenn diese Anträge der gemeinschaftlichen Zuständigkeit unterliegen, und es zwischen den ausländischen Behörden und den gemeinschaftlichen Behörden im Rahmen eines dieser Anträge schon Austausch gegeben hat.

Les articles 7 et 8 sont d'application.

De artikelen 7 en 8 zijn van toepassing.

Die Artikel 7 und 8 sind anwendbar.

Art. 14. Les demandes visées à l'article 2 formées par une autorité communautaire, dans l'exercice de ses compétences, sont adressées à l'autorité centrale belge via son point de contact.

L'autorité centrale belge transmet le dossier à l'autorité étrangère à qui la demande est adressée. En même temps, l'autorité centrale belge lui notifie les coordonnées du point de contact de la Communauté concernée ou, s'il échet, de la Commission communautaire commune. Par la suite, les échanges relatifs à ce dossier peuvent s'effectuer directement via ce point de contact.

Les articles 10 et 11 sont d'application.

Art. 14. De in artikel 2 bedoelde verzoeken uitgaande van een autoriteit van de gemeenschap in het kader van de uitoefening van haar bevoegdheden, worden via haar contactpunt gericht aan de Belgische centrale autoriteit.

De Belgische centrale autoriteit zendt het dossier door aan de buitenlandse autoriteit waaraan het verzoek is gericht. Tegelijkertijd verstrekt de Belgische centrale autoriteit haar de contactgegevens van het contactpunt van de betreffende gemeenschap of, in voorkomend geval, van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Uitwisselingen met betrekking tot dit dossier kunnen vervolgens rechtstreeks via dit contactpunt verlopen.

De artikelen 10 en 11 zijn van toepassing.

Artikel 14. Die in Artikel 2 erwähnten Anträge, die von einer gemeinschaftlichen Behörde im Rahmen der Ausübung ihrer Zuständigkeiten gestellt werden, werden über ihre Kontaktstelle an die belgische Zentrale Behörde gerichtet.

Die belgische Zentrale Behörde leitet die Akte an die ausländische Behörde, an die der Antrag gerichtet ist, weiter. Gleichzeitig teilt die belgische Zentrale Behörde ihr die Kontaktdaten der Kontaktstelle der betreffenden Gemeinschaft oder gegebenenfalls der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission mit. Anschließend können die Austausche in Bezug auf diese Akte direkt über diese Kontaktstelle erfolgen.

Die Artikel 10 und 11 sind anwendbar.

Section IV – Confidentialité des informations échangées

Afdeling IV – Vertrouwelijkheid van de uitgewisselde informatie

Abschnitt IV – Vertraulichkeit der ausgetauschten Informationen

Art. 15. Les parties concernées respectent le caractère confidentiel des informations qu'elles échangent entre elles, avec les autorités étrangères. Elles ne peuvent être utilisées à d'autres fins que celles pour lesquelles elles ont été collectées ou transmises.

Art. 15. De betreffende partijen nemen het vertrouwelijke karakter in acht van de informatie die zij onder elkaar en met de buitenlandse autoriteiten uitwisselen. Zij kan slechts worden gebruikt voor de doeleinden waarvoor zij werd verzameld of doorgezonden.

Artikel 15. Die betreffenden Parteien respektierenden vertraulichen Charakter der Informationen, die sie untereinander und mit ausländischen Behörden austauschen. Sie dürfen nicht zu anderen Zwecken als für die, für die sie gesammelt oder übermittelt wurden, verwendet werden.

Chapitre III – Traduction et prise en charge des frais

Hoofdstuk III – Vertaling en tenlasteneming van de kosten

Kapitel III – Übersetzung und Kostenübernahme

Section Ière – Traduction des documents et des demandes transmis

Afdeling I – Vertaling van de doorgezonden documenten en verzoeken

Abschnitt I – Übersetzung von Unterlagen und übermittelten Anträgen

Art. 16. Sans préjudice de la loi du 18 juillet 1966 sur l'emploi des langues en matière administrative,

Art. 16. Onverminderd de wet van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken en

Artikel 16. Unbeschadet des Gesetzes vom 18. Juli 1966 über den Sprachengebrauch in

il incombe à l'autorité centrale belge ou à l'autorité communautaire qui traite la demande d'assurer la traduction des documents et d'une demande visée à l'article 2 dans l'une des langues officielles de l'État dont dépend l'autorité centrale ou l'autorité compétente étrangère ou éventuellement en français ou en anglais, s'il s'agit d'une demande fondée sur la Convention de La Haye. Ces autorités devront assumer les frais de cette traduction.

indien het om een verzoek op grond van het Verdrag van 's-Gravenhage gaat, komt het aan de Belgische centrale autoriteit of de autoriteit van de gemeenschap die het verzoek behandelt, toe om de vertaling te verzekeren van de documenten en van een in artikel 2 bedoeld verzoek in een van de landstalen van de staat waarvan de centrale autoriteit of de bevoegde buitenlandse autoriteit deel uitmaakt, of eventueel in het Frans of het Engels. Deze autoriteiten dragen ook de kosten van deze vertaling.

Verwaltungsangelegenheiten, übersetzt die belgische Zentrale Behörde oder die gemeinschaftliche Behörde, die den Antrag bearbeitet, die Unterlagen und einen in Artikel 2 erwähnten Antrag in eine der Amtssprachen des Staates, dem die Zentrale Behörde oder die zuständige ausländische Behörde untersteht oder gegebenenfalls ins Französische oder ins Englische, wenn es sich um einen Antrag handelt, der sich auf das Haager Übereinkommen bezieht. Diese Behörden tragen auch die Kosten dieser Übersetzung.

Section II – Prise en charge des frais

Afdeling II - Tenlasteneming van de kosten

Abschnitt II –Kostenübernahme

Art. 17. Sans préjudice de l'article 16, l'autorité centrale belge et les autorités communautaires assument leurs propres frais, selon leur intervention dans le traitement d'une demande visée à l'article 2.

Art. 17. Onverminderd artikel 16, dragen de Belgische centrale autoriteit en de autoriteiten van de gemeenschappen hun eigen kosten overeenkomstig hun optreden bij de behandeling van een in artikel 2 bedoeld verzoek.

Artikel 17. Unbeschadet des Artikels 16 tragen die belgische Zentrale Behörde und die gemeinschaftlichen Behörden ihre eigenen Kosten, entsprechend ihrer Intervention bei der Bearbeitung eines in Artikel 2 erwähnten Antrags.

Chapitre IV – Mise en œuvre du présent accord

Hoofdstuk IV – Tenuitvoerlegging van dit akkoord

Kapitel IV –Verwirklichung des vorliegenden Abkommens

Art. 18. Les parties signataires prennent, de commun accord, toutes les mesures nécessaires aux fins de mettre en œuvre et exécuter le présent accord.

Art. 18. De ondertekenende partijen nemen in onderling akkoord alle noodzakelijke maatregelen met het oog op de tenuitvoerlegging en uitwerking van dit akkoord.

Artikel 18. Die unterzeichnenden Parteien treffen, im gegenseitigen Einvernehmen, alle Maßnahmen, die für die Verwirklichung des vorliegenden Abkommens erforderlich sind.

Art. 19. A sa propre demande ou à la demande d'une des parties signataires du présent accord, d'un point de contact d'une des Communautés ou de la Commission communautaire commune, l'autorité centrale belge convoque une réunion annuelle :

Art. 19. Op eigen vraag of op vraag van een van de ondertekenende partijen van dit akkoord, van een contactpunt van een van de gemeenschappen of van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, roept de Belgische centrale autoriteit jaarlijks een vergadering bijeen:

Artikel 19. Auf eigenen Antrag oder auf Antrag einer der unterzeichneten Parteien des vorliegenden Abkommens, einer Kontaktstelle einer der Gemeinschaften oder der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission, beruft die belgische Zentrale Behörde jährlich eine Zusammenkunft ein:

1° en vue de favoriser une mise en

1° teneinde een harmonieuze

1. um eine harmonische Umsetzung des

œuvre harmonieuse du présent accord de coopération et des lois du 10 mai 2007, du 27 novembre 2013 et du 21 décembre 2013 visant à assurer la mise en œuvre de la Convention de La Haye et du Règlement Bruxelles IIbis ;

2° en vue de débattre de certains problèmes d'interprétation et d'application de la Convention de La Haye ou du Règlement Bruxelles IIbis rencontrés.

tenuitvoerlegging van dit samenwerkingsakkoord en van de wetten van 10 mei 2007, 27 november 2013 en 21 december 2013 betreffende de implementatie van het Verdrag van 's-Gravenhage en van de verordening Brussel IIbis te bevorderen;

2° teneinde een aantal vastgestelde problemen inzake de interpretatie en de toepassing van het Verdrag van 's-Gravenhage of Verordening Brussel IIbis te bespreken.

vorliegenden Zusammenarbeitsabkommens und der Gesetze vom 10. Mai 2007, vom 27. November 2013 und vom 21. Dezember 2013 zur Umsetzung des Haager Übereinkommens und der Brüssel-IIa-Verordnung zu begünstigen;

2. um bestimmte vorgefundene Probleme in Bezug auf die Auslegung und Anwendung des Haager Übereinkommens oder der Brüssel-IIa-Verordnung zu erörtern.

Art. 20. L'autorité centrale belge établit, en collaboration avec les autorités communautaires, les statistiques ou rapports d'évaluation demandés par la Conférence de La Haye de droit international privé ou la Commission européenne.

Art. 20. De Belgische centrale autoriteit stelt in samenwerking met de autoriteiten van de gemeenschappen en op vraag van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht of de Europese Commissie, de statistieken of evaluatieverslagen op.

Artikel 20. Die belgische Zentrale Behörde erstellt, in Zusammenarbeit mit den gemeinschaftlichen Behörden, Statistiken oder Auswertungsberichte, die von der Haager Konferenz für Internationales Privatrecht oder der Europäischen Kommission angefordert werden.

Chapitre V – Dispositions finales

Hoofdstuk V - Slotbepalingen

Kapitel V – Schlussbestimmungen

Art. 21. Le présent accord est conclu pour une durée indéterminée. Chaque partie signataire peut dénoncer l'accord moyennant un préavis de 6 mois.

Art. 21. Dit akkoord wordt gesloten voor onbepaalde duur. Elke ondertekenende partij kan het akkoord opzeggen door middel van een opzeggingstermijn van 6 maanden.

Artikel 21. Das vorliegende Abkommen wird für unbestimmte Dauer geschlossen. Jede unterzeichnende Partei kann das Abkommen unter Einhaltung einer Frist von 6 Monaten kündigen.

Art. 22. Le présent accord entrera en vigueur au moment de la publication au Moniteur belge du dernier des actes d'assentiment des parties contractantes.

Art. 22. Dit samenwerkingsakkoord treedt in werking op de dag van publicatie in het Belgisch Staatsblad van de laatste van de instemmingsdaden van de contracterende partijen.

Artikel 22. Das vorliegende Zusammenarbeitsabkommen tritt an dem Tag in Kraft, an dem die letzte Zustimmungsurkunde der Vertragsparteien im Belgischen Staatsblatt veröffentlicht wird.

Ansi conclu à Bruxelles, en cinq exemplaires originaux, en langues néerlandaise, française et allemande, le 23 août 2018.

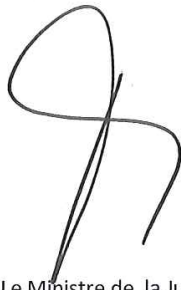
Aldus overeengekomen te Brussel, in vijf originele exemplaren in de Nederlandse, de Franse en de Duitse taal, op 23 augustus 2018.

Vereinbart in Brüssel, in fünf Originalexemplaren, in niederländischer, französischer und deutscher Sprache am 23 August 2018.

Pour l'Etat fédéral :

Voor de Federale Staat:

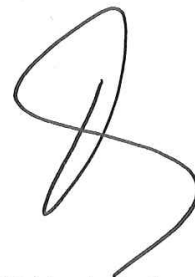
Für den Föderalstaat:

Le Ministre de la Justice,
K. GEENS

De Minister van Justitie,
K. GEENS

Der Minister der Justiz
K. GEENS

Pour la Communauté flamande :

Voor de Vlaamse Gemeenschap:

Für die Flämische Gemeinschaft:

Le Ministre-président,
G. BOURGEOIS

De Minister-President,
G. BOURGEOIS

Der Ministerpräsident,
G. BOURGEOIS

Le Ministre du Bien-être, de la
Santé et de la Famille,
J. VANDEURZEN

De Minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin,
J. VANDEURZEN

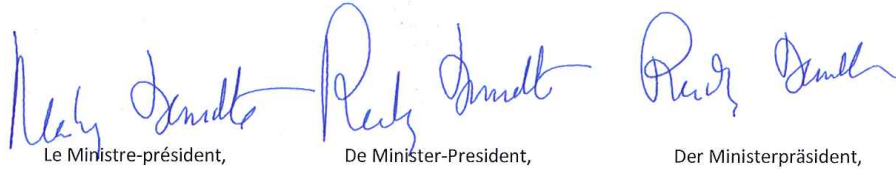

Der Minister für Wohlfart,
Volksgesundheit und Familie,
J. VANDEURZEN

Pour la Communauté française :

Voor de Franse Gemeenschap:

Für die Französische Gemeinschaft:

Le Ministre-président,

R. DEMOTTE

De Minister-President,

R. DEMOTTE

Der Ministerpräsident,

R. DEMOTTE

Le Ministre de l'Aide à la Jeunesse,
des Maisons de justice, des Sports
et de la Promotion de Bruxelles

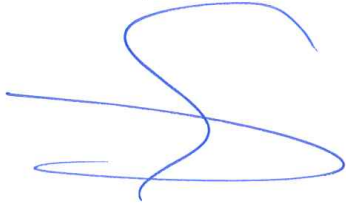
R. MADRANE

De Minister van Hulpverlening
aan de Jeugd, Justitiehuisen,
Sport en Promotie van Brussel,

R. MADRANE

Der Minister für Jugendhilfe, Justizhäuser,
Sport und die Förderung von Brüssel

R. MADRANE

Pour la Communauté
germanophone :

Le Ministre-président,

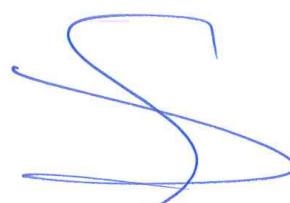
O. PAASCH

Voor de Duitstalige
Gemeenschap:

De Minister-President,

O. PAASCH

Für die Deutschsprachige Gemeinschaft:

Der Ministerpräsident,

O. PAASCH

Le Ministre de la Famille, de la
Santé et des Affaires sociales,

A. ANTONIADIS

Pour la Commission
communautaire commune :De Minister voor Gezinszaken,
Gezondheid en Sociale zaken,

A. ANTONIADIS

Voor de Gemeenschappelijke
Gemeenschapscommissie:Der Minister für Familie, Gesundheit und
Soziales,

A. ANTONIADIS

Für die Gemeinsame
Gemeinschaftskommission:

Le président du Collège réuni de la
Commission communautaire
commune,

R. VERVOORT

De Voorzitter van het Verenigd
College van de
Gemeenschappelijke
Gemeenschapscommissie,

R. VERVOORT

Der Vorsitzender des Vereinigten
Kollegiums der Gemeinsamen
Gemeinschaftskommission

R. VERVOORT

Le membre du Collège compétent
pour la politique d'aide aux
personnes, les prestations
familiales et le Contrôle des films,

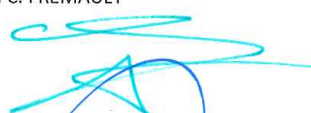
Mme C. FREMAULT

Het lid van het Verenigd College
van de Gemeenschappelijke
Gemeenschapscommissie
bevoegd voor het beleid inzake
Bijstand aan personen, het
Gezinsbeleid en de Filmkeuring

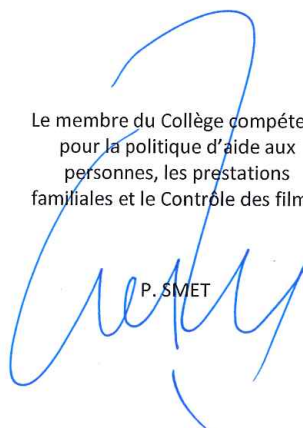

Mevr. C. FREMAULT

Das Mitglied des Vereinigten Kollegiums,
zuständig für die Unterstützung der
Personen, Familienleistungen und
Filmzensur,

Frau C. FREMAULT

Le membre du Collège compétent
pour la politique d'aide aux
personnes, les prestations
familiales et le Contrôle des films,

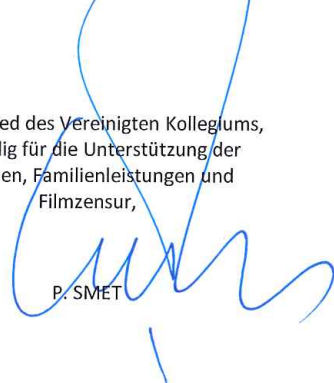
P. SMET

Het lid van het Verenigd College
van de Gemeenschappelijke
Gemeenschapscommissie
bevoegd voor het beleid inzake
Bijstand aan personen, het
Gezinsbeleid en de Filmkeuring,

P. SMET

Das Mitglied des Vereinigten Kollegiums,
zuständig für die Unterstützung der
Personen, Familienleistungen und
Filmzensur,

P. SMET